

รายงานการวิจัย

ความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน ระดับครัวเรือน
 ในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา
 Awareness for Financial Planning Household Level
 in Chaimongkol Temple Songkhla Province

อัจฉรา	รัตนมา	Atchara	Rattanama
สุภาพร	ทองราช	Supaporn	Thongrat
ดร.อรพรรณ	จันทร์อินทร์	Oraphan	Chanin

๖ ๓๓๒.๐๒๔

๑ ๑๑๒

๒๕๕๙

คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
 งบประมาณเงินรายได้ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่องความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน ระดับครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงดีได้ เนื่องจากทางคณะผู้วิจัยได้รับการสนับสนุนงบประมาณ ประจำปี 2559 จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย คณบดีคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบคุณบุคลากร คณะบริหารธุรกิจ ตลอดจนเจ้าของแหล่งข้อมูลคือ ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา ที่ให้ความช่วยเหลือในการตอบแบบสอบถาม

ประโยชน์และคุณค่าของการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่มีส่วนสนับสนุนให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการวิจัยครั้งนี้ด้วย

อัจฉรา รัตน์มา และคณะ

ความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน ระดับครัวเรือน ในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา

อัจฉรา รัตนมา¹ สุภาพร ทองราช¹ และ อรพรรณ จันทร์อินทร์¹

บทคัดย่อ

การศึกษา เรื่องความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน ระดับครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลทั่วไป และข้อมูลการวางแผนทางการเงิน ระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา 2) ศึกษาความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคลจังหวัดสงขลา 3) การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือหัวหน้าครัวเรือน ในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ขนาดตัวอย่าง 315 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ One Way ANOVA

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไป และข้อมูลการวางแผนทางการเงิน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีสถานภาพสมรส มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน ด้านการศึกษามีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีรายได้โดยประมาณ 5,000-10,000 บาท มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 5,000-10,000 บาท ด้านการวางแผนการเงินพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการวางแผนการเงินประจำวันคิดเป็นร้อยละ 33.4 การวางแผนการเงินเพื่อทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิตคิดเป็นร้อยละ 33.4 ส่วนใหญ่ทราบข้อมูลการวางแผนการเงินจากการเข้าร่วมอบรมสัมมนาการวางแผนการเงินคิดเป็นร้อยละ 24.6 และมีการทำบัญชีครัวเรือนในการวางแผนการเงิน คิดเป็นร้อยละ 35.8

จากการศึกษาความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินระดับครัวเรือน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดในความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.99 ส่วนใหญ่จะมีความตระหนักในเรื่องของการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน ค่าเฉลี่ย 4.42 รองลงมา คือ มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ย 4.32

ในด้านการเปรียบเทียบระดับความตระหนักในการวางแผนทางการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา รายได้ และค่าใช้จ่าย มีระดับความตระหนักในการวางแผนทางการเงินมีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน หัวหน้าครัวเรือน ครัวเรือน

¹ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

Awareness for Financial Planning Household Level in Chaimongkol Temple Songkhla Province

Atchara Rattanama¹ Supaporn Thongrat¹ and Oraphan Chanin¹

Abstract

This Study of Awareness of Financial Planning at the Household Level in Chaimongkhon Temple Community, Songkhla Province, is intended to: 1) examine general data and financial planning data at the household level in Chaimongkhon Temple Community, Songkhla Province; 2) determine awareness of financial planning at the household level in Chaimongkhon Temple Community, Songkhla Province; 3) weighing general data against awareness of financial planning at the household level in Chaimongkhon Temple Community, Songkhla Province. In this study, quantitative research methods were employed and the population was composed of heads of household in Chaimongkhon Temple Community, Songkhla Province. A simple random sample consisting of 315 individuals was drawn from the population. Data-gathering tools used were questionnaires. The obtained data were then analyzed by using statistical software packages to calculate percentages, averages, standard deviations and One Way ANOVA.

Based on the investigation of general data and financial planning data, it is found that most respondents are female, married and engaged in general worker jobs. They mainly have 3-4 family members, have education below undergraduate level, earn about 5,000-10,000 Baht and spend 5,000-10,000 Baht per month. Regarding financial planning, it is found that: 33.4% of the respondents do some daily financial planning, 33.4 % of them do financial planning to ensure their welfare and security, 24.6% of them do financial planning as a result of their participation in financial planning seminars and 35.8% of them apply household accounting procedures.

The findings from inquiry into awareness of financial planning at the household level indicate that the respondents have a high degree of awareness of financial planning at an average of 3.99. Awareness of daily income and expense accounting ranks highest at an average of 4.42, followed by awareness of their personal constant effort to earn income (at an average of 4.32%).

When comparison is made on the basis of sex, age, status, occupation, family member number, level of education, income and expense, there is difference in degree of awareness of financial planning at the household level in Chaimongkhon Temple Community, Songkhla Province.

Key Words: awareness of financial planning, head of household, household

¹Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Srivijaya

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อ	ข
Abstract	ค
สารบัญ	จ
สารตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 ขอบเขตการวิจัย	4
1.4 สมมติฐานการวิจัย	5
1.5 นิยามคำศัพท์	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเงินส่วนบุคคล	8
2.3 แนวคิดกระบวนการวางแผนทางการเงิน	14
2.4 สภาพบริบทของชุมชนวัดชัยมงคล	19
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	23
3.1 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย	23
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัย	69
5.1 สรุปผลการวิจัย	69
5.2 การอภิปราย	72
5.3 ข้อเสนอแนะ	73
บรรณานุกรม	74
ภาคผนวก	75
แบบสอบถาม	76

สารบัญญัตราสาร

	ตาราง	หน้า
4.1	จำนวนและร้อยละจำแนกตามเพศ	28
4.2	จำนวนและร้อยละจำแนกตามอายุ	29
4.3	จำนวนและร้อยละจำแนกตามสถานภาพ	29
4.4	จำนวนและร้อยละจำแนกตามอาชีพ	29
4.5	จำนวนและร้อยละจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว	29
4.6	จำนวนและร้อยละจำแนกตามระดับการศึกษา	30
4.7	จำนวนและร้อยละจำแนกตามรายได้	30
4.8	จำนวนและร้อยละจำแนกตามค่าใช้จ่าย	31
4.9	จำนวนและร้อยละจำแนกตามการวางแผนการเงินของท่าน	31
4.10	จำนวนและร้อยละจำแนกตามเหตุผลการวางแผนการเงินของท่าน	32
4.11	จำนวนและร้อยละจำแนกตามทราบข้อมูลจากแหล่งใด	32
4.12	จำนวนและร้อยละจำแนกตามท่านมีที่ปรึกษาหรือเครื่องมือใดในการวางแผนการเงิน	33
4.13	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงิน	33
4.14	เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ	35
4.15	เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ รายชื่อ	36
4.16	เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามสถานภาพ รายชื่อ	39
4.17	เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพ รายชื่อ	42
4.18	เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว รายชื่อ	45
4.19	เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา รายชื่อ	48
4.20	เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามรายได้ รายชื่อ	51
4.21	เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามค่าใช้จ่าย รายชื่อ	54
4.22	เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามระยะเวลาในการวางแผนทางการเงิน รายชื่อ	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.23	เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามเหตุผลในการวางแผนทางการเงิน รายชื่อ	60
4.24	เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามแหล่งข้อมูลในการวางแผนทางการเงิน รายชื่อ	63
4.25	เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการวางแผนทางการเงิน รายชื่อ	66

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้จัดทำการศึกษาภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ปี 2557 เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างของสมาชิกในครัวเรือน ค่าใช้จ่าย ลักษณะที่อยู่อาศัย ตลอดจนการได้รับสวัสดิการ/ความช่วยเหลือจากรัฐและใช้บริการของภาครัฐ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกเดือน(มกราคม - ธันวาคม 2557) จากครัวเรือนตัวอย่างในทุกจังหวัดทั่วประเทศ ทั้งในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล 52,000 ครัวเรือน ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายที่นำเสนอเป็นค่าใช้จ่ายเฉลี่ยที่จำเป็นต้องใช้ในการยังชีพเท่านั้น จึงไม่รวมการสะสมทุน เช่น ซื้อบ้าน/ที่ดิน และเงินออม ซึ่งสรุปผลการสำรวจที่สำคัญได้ดังนี้ 1. ค่าใช้จ่ายของครัวเรือน (ปี 2557) ครัวเรือนทั่วประเทศ ในปี 2557 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเดือนละ 20,892 บาท ค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่ร้อยละ 33.9 เป็นค่าอาหาร เครื่องดื่มและยาสูบ (ซึ่งในจำนวนนี้มีค่าเครื่องดื่ม ที่เป็นแอลกอฮอล์ร้อยละ 1.1) รองลงมาเป็นค่าที่อยู่อาศัยและเครื่องใช้ภายในบ้านร้อยละ 20.0 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเดินทางและยานพาหนะร้อยละ 19.5 ของใช้ส่วนบุคคล/เครื่องนุ่งห่ม/รองเท้าร้อยละ 5.5 ใช้ในการสื่อสารร้อยละ 3.2 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาร้อยละ 1.7 ค่าใช้จ่ายสำหรับการบันเทิง/การจัดงานพิธีร้อยละ 1.5 ค่าเวชภัณฑ์/ค่ารักษาพยาบาลร้อยละ 1.5 และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางศาสนา มีเพียงร้อยละ 1.1 ตามลำดับ สำหรับค่าใช้จ่าย ที่ไม่เกี่ยวกับการอุปโภคบริโภค เช่น ค่าภาษี ของขวัญ เบี้ยประกันภัย ซื้อสลากกินแบ่ง/หวย ดอกเบี้ย มีร้อยละ 12.1 การเปรียบเทียบประเภทค่าใช้จ่ายของครัวเรือน (ปี 2555 - 2557) เมื่อเปรียบเทียบ ค่าใช้จ่ายของครัวเรือน ทั่วประเทศปี 2555 - 2557 พบว่าค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการอุปโภคบริโภคในครัวเรือนลดลง ได้แก่ ค่าอาหารเครื่องดื่มและยาสูบจากร้อยละ 34.1 ในปี 2555 เป็น 33.9 ในปี 2557 สำหรับการใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยและเครื่องใช้ภายในบ้านมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 19.2 ในปี 2556 เป็นร้อยละ 20.0 ในปี 2557 ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะและการเดินทางในปี 2556 มีค่าใช้จ่าย คือร้อยละ 20.0 และปรับตัวลดลง ในปี 2557 เป็น 19.5 สำหรับค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับของใช้ส่วนบุคคล/เครื่องนุ่งห่ม/รองเท้าและกิจกรรมทางศาสนาในปี 2557 จะเท่ากับปี 2556 คือ ร้อยละ 5.5 และร้อยละ 1.1 ตามลำดับ สำหรับค่าใช้จ่ายที่ไม่เกี่ยวกับ การอุปโภคบริโภค (ดอกเบี้ย ซื้อสลากกินแบ่ง ภาษี ฯลฯ) มีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 3 ปีโดยในแต่ละปี เพิ่มขึ้นในอัตราที่เท่ากันคือร้อยละ 0.2

พฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารของครัวเรือน (ปี 2557) เมื่อพิจารณาเฉพาะค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบของครัวเรือนทั่วประเทศในปี 2557 พบว่าเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหาร และเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ที่บริโภคที่บ้านร้อยละ 72.1 ซึ่งสูงกว่าการบริโภคอาหารดังกล่าวนอกบ้านถึง 3.2 เท่า และมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และยาสูบบักร้อยละ 3.3 และ 1.9

ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายภาค พบว่าครัวเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีการบริโภคอาหาร/เครื่องดื่ม ที่บ้านสูงสุด คือร้อยละ 80.2 และมากกว่าการบริโภคอาหารนอกบ้าน 5.3 เท่า ซึ่งแตกต่างจากครัวเรือนในกรุงเทพฯ และ 3 จังหวัด คือ นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ ที่มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ที่บริโภคนอกบ้านสูงกว่าภาคอื่นๆ อย่างเห็นได้ชัด คือ ประมาณครึ่งหนึ่งของการบริโภคอาหาร ที่บ้าน อาจเป็นเพราะคนเมืองมีข้อจำกัดในเรื่องเวลาและที่อยู่อาศัย เช่น คนวัยทำงานที่อยู่คอนโดมิเนียมย่านใจกลางเมืองที่ต้องการความสะดวกสบายและประหยัดเวลา เพราะฉะนั้นการซื้ออาหารพร้อมบริโภคนอกบ้านจึงตอบโจทย์ของคนเมืองหลวงได้ดีกว่าการซื้ออาหารมาปรุงที่บ้าน

การเปรียบเทียบการใช้จ่ายของครัวเรือนกลุ่มต่างๆ ในปี 2556 และ ปี 2557 เมื่อแบ่งครัวเรือนทั่วประเทศออกเป็น 5 กลุ่มเท่าๆ กัน โดยเรียงลำดับครัวเรือนตามค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภคต่อคนต่อเดือนจากน้อยไปมาก (กลุ่มที่ 1 ค่าใช้จ่ายต่ำสุด และกลุ่มที่ 5 ค่าใช้จ่ายสูงสุด) จากผลการสำรวจ ในปี 2557 พบว่าความเหลื่อมล้ำในด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของกลุ่มคนที่มีค่าใช้จ่ายสูงสุด (กลุ่มที่ 5) มีส่วนแบ่งของการใช้จ่ายลดลงจากปี 2556 ร้อยละ 0.5 เช่นเดียวกับกลุ่มคนจน (กลุ่มที่ 1) มีส่วนแบ่งของการใช้จ่ายลดลงจากปี 2556 คือร้อยละ 0.2 ในขณะที่กลุ่มที่มีการใช้จ่ายปานกลาง (กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 3) มีส่วนแบ่งของการใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ผลการวิเคราะห์จากค่าสัมประสิทธิ์ของความไม่เสมอภาคด้านการใช้จ่าย (Gini Coefficient) ในปี 2556 และ 2557 เมื่อแบ่งครัวเรือนออกเป็น 5 กลุ่ม ความไม่เสมอภาคระหว่างกลุ่มคนรวย และกลุ่มคนจนลดลง จาก 0.258 เป็น 0.254 หรืออาจกล่าวได้ว่าในปี 2557 ความเหลื่อมล้ำระหว่างคนรวยและคนจนลดลงจาก ปี 2556 เพียงเล็กน้อยเท่านั้น สำหรับค่าใช้จ่ายอุปโภคบริโภคต่อคนต่อเดือน โดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นจาก 5,527 บาทในปี 2556 เป็น 6,120 บาทในปี 2557 ซึ่งเพิ่มขึ้นในทุกกลุ่ม โดยจะเห็นได้ว่าอัตราส่วนของค่าใช้จ่ายของกลุ่มคนรวย(กลุ่มที่ 5) ต่อกลุ่มคนจน(กลุ่มที่ 1) ลดลงจาก 6.6 เท่าในปี 2556 เป็น 6.4 เท่าในปี 2557

จากสถานการณ์ข้างต้นที่ได้กล่าวไปแล้วนั้น ประเมินได้ว่า ครอบครัวในชุมชนไทยโดยทั่วไปดำรงชีวิตอยู่ด้วยความไม่แน่นอน ทั้งด้านรายได้ รายจ่าย นอกจากนั้นยังขาดความเข้าใจต่อการบริหารการเงินของครอบครัวทำให้ไม่ทราบว่าจะแต่ละวัน แต่ละเดือน มีรายได้เท่าใด มีค่าใช้จ่ายอะไรบ้าง เกิดความไม่สมดุล เนื่องจากรายได้และรายจ่าย ก่อให้เกิดปัญหาหนี้สิน ส่งผลต่อความมั่นคง ในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

เพื่อเป็นการสร้างความยั่งยืนและแก้ปัญหาความยากจนให้กับคน ในชุมชนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการส่งเสริมให้มีการตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินระดับ ครัวเรือน ซึ่งถ้าหากครัวเรือนได้ตระหนักถึงการวางแผนทางการเงิน ย่อมทำให้มีความมั่นคงทางการเงิน ความมั่นคงในด้านการดำเนินชีวิต และมีอิสรภาพทางการเงินอย่างยิ่ง การวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับทุกคน เพราะช่วยให้การจัดการทางการเงินของแต่ละบุคคลเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้บรรลุเป้าหมายชีวิต ที่วางไว้ในอนาคต เพื่อให้บุคคลนั้นมีการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข ไม่เดือนร้อนเพราะเหตุที่เกิดจาก “เงิน” ไม่ให้เป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต ซึ่งเป้าหมายในชีวิตของบุคคลสามารถแบ่งได้ 2 แบบ คือเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับเงิน ซึ่งเป็นเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเงินของบุคคล อันจะมีผลให้ฐานะการเงินของบุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลง และเป้าหมายที่ไม่เกี่ยวกับเงิน บางครั้งเงินก็ไม่ใช่ว่าเป็นสิ่งที่คุณคนมุ่งหวังเสมอไป

ทัศนคติ ความนึกคิดเกี่ยวกับครอบครัว สังคม ศีลธรรมและศาสนาอาจมีค่าสำคัญกว่าเงินเพราะบางคนถือว่าเงินไม่ใช่เป็นสิ่งสำคัญที่สุดของชีวิต การวางแผนชีวิตของบุคคลประกอบด้วย แผนระยะสั้น ซึ่งเป็นแผนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสินทรัพย์ให้มีสภาพคล่อง ส่วนแผนระยะยาว เป็นแผนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างฐานะความมั่นคงให้บุคคลในอนาคต โดยต้องมีการปลูกฝังทักษะที่สำคัญทางการเงิน คือ การรู้จักหาเงิน การรู้จักออมเงิน การรู้จักใช้เงิน และการรู้จักทำให้เงินงอกเงย ให้กับบุคคลทุกระดับฐานะการเงิน ไม่ว่าจะเป็นระดับคนที่มีฐานะร่ำรวย ระดับคนที่มีฐานะปานกลาง เพราะหากไม่มีการวางแผนทางการเงินอาจนำมาซึ่งความเสียหายที่ส่งผลกระทบต่อฐานะทางการเงิน ทำให้ความมั่งคั่งลดลง หรือคนที่มีฐานะระดับล่าง ทำให้ไม่ประมาท เกิดความระมัดระวังในการใช้จ่ายเงินในชีวิตประจำวัน ส่งผลให้มีฐานะการเงินดีขึ้นตามลำดับ

ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลาซึ่งเป็นชุมชนที่มีพื้นที่ 0.503 ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรจำนวน 3,664 คน 1,490 ครัวเรือน อายุชุมชน 26 ปีเป็นชุมชนหนึ่งซึ่งมีปัญหาในด้านการดำรงชีวิตซึ่งเพราะมีพื้นที่มากและประชากรในชุมชนจำนวนมาก จึงทำให้พื้นที่บางส่วนค่อนข้างจะแออัดและมีปัญหามากมายเกิดความยากจนขึ้นกับหลาย ๆ ครัวเรือน โดยเฉพาะปัญหาในด้านการอุปโภคบริโภคคั้งนั้นหากเราได้เห็นข้อมูลการใช้จ่ายเงินที่ผ่านมา ก็จะทำให้เราตระหนักถึงการใช้จ่ายเงินมากขึ้น สามารถวางแผนการใช้จ่ายเงินให้เพียงพอกับรายได้ที่ได้รับ มีเงินออมเพิ่มขึ้น การวางแผนการเงิน จึงเป็นอีกทางหนึ่งที่จะทำให้เราได้เห็นข้อมูลการใช้จ่ายของตนเองในแต่ละวัน เห็นความสำคัญและความจำเป็นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้สามารถลดรายจ่ายที่ไม่จำเป็น และส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการออมเพิ่มขึ้น

ดังนั้นเรื่องการตระหนักถึงการวางแผนการเงินจึงเป็นเรื่องที่สำคัญมากในการวางรากฐานการให้ความรู้และเป็นกระบวนการประเมินสถานภาพทางการเงินความเป็นอยู่ของบุคคลคนหนึ่งและทำการ พัฒนาปรับปรุงการหารายได้การใช้จ่ายและการลงทุนให้มีฐานะที่ดีขึ้นด้วยการเข้าไปศึกษาถึงปัจจัย ทางด้านเศรษฐกิจและกระบวนการในการตัดสินใจทางการเงินซึ่งจะเกี่ยวข้องกับเรื่องกิจกรรมทาง การเงินในการเรียนรู้ถึงวิธีการหาเงินเลี้ยงชีพ และจัดกระบวนการจัดการเรื่องเงินของตนเอง และครอบครัว อย่างเหมาะสมทั้งในเรื่องรายได้รายจ่ายหนี้สินการออมการลงทุนและภาษีรวมไปถึงการเตรียมตัว ป้องกันความเสี่ยงต่างๆที่จะเกิดขึ้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินและเป้าหมายที่ตนเองต้องการ

ซึ่งงานวิจัยนี้จะปกเกล้าให้ผู้ที่อยู่ในชุมชนระดับครัวเรือนมีโอกาสเข้าใจถึงการวางแผน ทาง การเงินการจัดการ การใช้ไปในทรัพยากร “เงิน” ของตนเองเช่นการออมการลงทุนลดการกู้ยืมนอกระบบสามารถจัดการกับปัญหาหนี้สินและการดำรงชีวิตซึ่งสอดคล้องกับแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่กล่าวไว้ว่า “ให้ใช้ชีวิตพอประมาณกับฐานะไม่ฟุ้งเฟ้อไม่ประมาทใช้ชีวิต อย่างมีเหตุมีผลและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับตัวเองด้วยการประกอบสัมมาอาชีพที่เหมาะสมรู้จักเก็บออมและบริหารจัดการเงินออมด้วยความอดทนอดกลั้นด้วยสติปัญญารอบรู้ ซื่อสัตย์ สุจริตและรอบคอบ

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไป และข้อมูลการวางแผนทางการเงิน ระดับครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา
3. เปรียบเทียบข้อมูลทั่วไป กับความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินของชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความตระหนักถึงการวางแผนการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา และเพื่อให้ผลการศึกษาเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

ศึกษาข้อมูลทั่วไป ข้อมูลการวางแผนทางการเงิน และความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย 2 ปัจจัย คือ

1.1 ศึกษาข้อมูลทั่วไป และข้อมูลการวางแผนทางการเงินของครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา

1.2 ศึกษาความตระหนักถึงการวางแผนการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา และนำผลมาวิเคราะห์เพื่อประเมินความสนใจเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน และความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินเพื่อใช้ในการกำหนดทิศทางการวางแผนทางการเงินให้เข้มแข็งในครั้งต่อไป

2. ขอบเขตการดำเนินงาน

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินระดับครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา โดยงานวิจัยนี้ได้ประยุกต์ใช้วิธีวิจัยแบบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative method) ผู้วิจัยได้ใช้วิธีเชิงปริมาณเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นตัวเลขจากประชากร และกลุ่มตัวอย่างคือหัวหน้าครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา โดยใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ออกแบบขึ้นจากการ ค้นคว้าทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3. ขอบเขตด้านประชากร ตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามในการวิจัยในครั้งนี้คือ หัวหน้าครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็นแบบวิธีการสุ่มอย่างง่าย ใช้สูตร Yamane (ธานินทร์ ศิลป์จารุ2547:36) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ย่อมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ 5% เพื่อหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากประชากร จากการสุ่มตัวอย่างทั้งหมดจาก 1,490 ครัวเรือนสุ่มตัวอย่างโดยใช้เปิดตารางของ Raymond R ได้ กลุ่มตัวอย่างจำนวน

ทั้งสิ้น 315 คน/ครัวเรือน (1 คน : 1 ครัวเรือน) และใช้วิธีการเลือกตัวอย่างด้วยวิธีการ สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random Sampling) โดยมีการกระจายสัดส่วนในแต่ละครัวเรือน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาดำเนินการ
ตั้งแต่ เดือนตุลาคม 2558 - กันยายน 2559 รวมระยะเวลา 12 เดือน

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการวางแผนการเงินส่งผลให้มีความตระหนักถึงการวางแผนการเงินต่างกัน

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน หมายถึง คະแนนวัดได้จากแบบวัดความตระหนักในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ในความรู้สึกรับผิดชอบหรือความโน้มเอียงของความรู้สึกต่อการรู้จักหาเงิน การรู้จักออมเงิน การรู้จักใช้เงิน และการรู้จักทำให้เงินงอกเงย

การวางแผนทางการเงินระดับครัวเรือนหมายถึงเป็นกระบวนการในการประเมินและปรับปรุงเพื่อให้เกิดฐานะการเงินที่มั่นคงของสมาชิกที่อยู่ในครัวเรือนด้วยการศึกษาปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องและการตัดสินใจของแต่ละบุคคลการวางแผนทางการเงินจะเกี่ยวข้องกับการจัดหาใช้ไปในทรัพยากร “เงิน” ของบุคคลเช่นการออมการลงทุนตามเป้าหมายของบุคคล หัวหน้าครัวเรือนหมายถึงผู้ซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของสมาชิกในครัวเรือนโดยยกย่องให้เป็นหัวหน้าครัวเรือนอาจจะเป็นผู้รับผิดชอบทางการเงินและสวัสดิการของครอบครัวหรือไม่ก็ตาม

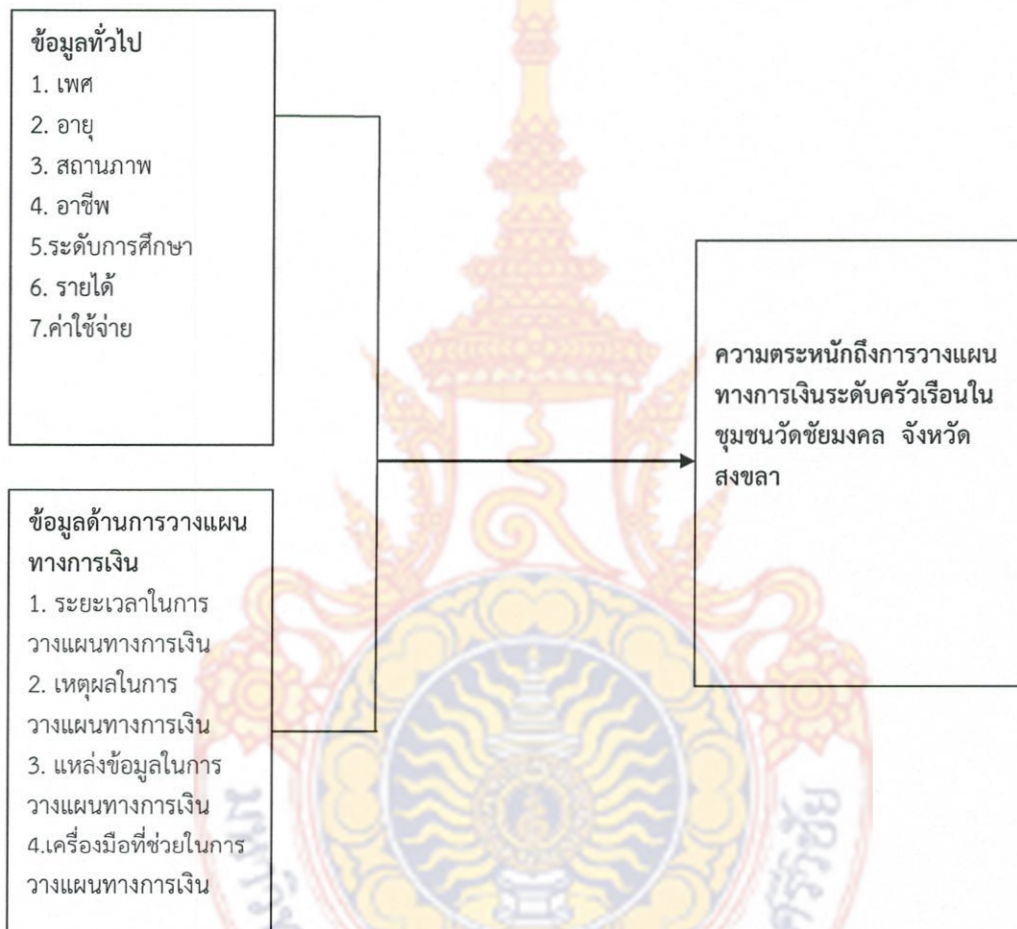
ครัวเรือนหมายถึงบุคคลตั้งแต่ 1 คนขึ้นไปอยู่ร่วมกันและบริโภคปัจจัยร่วมกันโดยบุคคลเหล่านี้อาจจะเป็นสามีภรรยาหรือบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันทางสายโลหิตหรืออาศัยอยู่ร่วมกันและมีการยกย่องให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นหัวหน้าครัวเรือน

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบข้อมูลทั่วไปและข้อมูลทางด้านการวางแผนการเงิน และทราบถึงความตระหนักถึงการวางแผนการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา
2. ทราบแนวทางในการให้ความรู้เกี่ยวกับด้านการเงินเพื่อเสริมสร้างการวางแผนการเงินเบื้องต้น ได้แก่ รู้แนวทางการรู้จักหาเงิน การรู้จักการออมเงิน การรู้จักใช้เงิน และการรู้จักทำให้เงินงอกเงย

1.7 กรอบแนวคิดการวิจัย

การกำหนดกรอบแนวคิดงานวิจัยในครั้งนี้ เกิดจากการศึกษาข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเงินที่มีผลต่อความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษา เรื่องความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน ระดับครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลามีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลทั่วไป และข้อมูลการวางแผนทางการเงิน ระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา 2) ศึกษาความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคลจังหวัดสงขลา 3) การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้รวบรวมจากเอกสาร ตำรา แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการวิจัยซึ่งนำเสนอ ดังต่อไปนี้

ทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน
2. แนวคิดเกี่ยวกับการเงินส่วนบุคคล
3. แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน
4. สภาพบริบทของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน

ความหมายของความตระหนักพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถานพ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของความตระหนักหมายถึงรู้ประจักษ์ชัดรู้ชัดแจ้ง

กิตติภูมิมีประดิษฐ์ (2546) ได้ให้ความหมายของความตระหนักหมายถึงการแสดงออกถึงความรู้สึกที่รับรู้คิดได้มองเห็นประโยชน์ และ ความสำคัญโดยการแสดงออกมาในทิศทางที่ต้องการตามประสบการณ์หรือความตระหนักเป็นการรับรู้ถูกต้องหรือมีความรู้สึกต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งหรือ สำนึกถึงบางสิ่งบางอย่างของประสบการณ์ความตระหนักจะเกิดขึ้นเมื่อมีเหตุการณ์สภาพแวดล้อมใน สังคมหรือสิ่งเร้าภายนอกมากระตุ้นให้เกิดความตระหนักและสะท้อนให้เห็นทางพฤติกรรมปัจจัยที่มีผลต่อความตระหนักในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลอาจสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์ที่มีต่อการรับรู้เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล
2. ความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลถ้าบุคคลใดที่มีความเคยชินต่อสภาพแวดล้อมนั้นก็ทำให้บุคคลนั้นตระหนักต่อสิ่งที่เกิดขึ้น
3. ความใส่ใจและการให้คุณค่าเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลถ้าบุคคลมีความใส่ใจในเรื่องใดมากก็จะมีความตระหนักในเรื่องนั้นมาก

4. ลักษณะและรูปแบบของสิ่งเร้าทางการวางแผนการเงินส่วนบุคคลถ้าสิ่งเร้าเหล่านั้นสามารถทำให้ผู้พบเห็นเกิดความสนใจย่อมทำให้ผู้พบเห็นนั้นเกิดการรับรู้และความตระหนักขึ้น

5. ระยะเวลาและความถี่ในการรับรู้เรื่องการเงินส่วนบุคคลถ้าบุคคลได้รับการรับรู้บ่อยครั้งเท่าใดหรือนานเท่าใดก็ยิ่งทำให้เกิดความตระหนักมากขึ้นเท่านั้น

การสร้างความตระหนักในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ความตระหนักในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล คือ การที่บุคคลมีจิตใต้สำนึกในการรู้จักหาเงินด้วยตนเองบนพื้นฐานของอาชีพสุจริต รู้จักเก็บเงินไว้เป็นเงินออมสำรองในการดำเนินชีวิตรู้จักจ่ายอย่างชาญฉลาดสามารถควบคุมรายจ่ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้ขยายดอกผลโดยการนำเงินไปลงทุนและมีจิตสำนึกที่ดีในการบริหารการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพเหลือพอที่จะแบ่งปันสู่กัน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการเงินส่วนบุคคล

การเรียนรู้วิธีการบริหารจัดการการเงินหรือการวางแผนการเงินส่วนบุคคล มีความสำคัญมากที่บุคคลมีความฉลาดทางการเงินอันประกอบด้วยทักษะสำคัญทางการเงินคือ (How to Earn) การรู้จักออมเงิน (How to Save) การรู้จักใช้เงิน (How to Spend) และการรู้จักทำให้เงิน (How to Invest) ทั้งนี้การขาดทักษะข้อใดข้อหนึ่งย่อมทำให้ สมดุลทางการเงินสูญหายไป และในที่สุดก็จะกลายเป็นปัญหาทางการเงินที่คอยบั่นทอนความสุขในชีวิตไปไม่รู้จบ (รัชนิกร วงศ์จันทร์, 2553 : 3)

วัตถุประสงค์ของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

1. เพื่อให้มีความรู้และความเข้าใจด้านการเงินรู้และเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของ “เงิน” ในระบบเศรษฐกิจและเข้าใจสิ่งที่เกี่ยวข้องกับ การเงินส่วนบุคคลเช่นเงินสดเช็คบัตรเครดิตสินเชื่อและบริการทางการเงินใหม่ๆเช่นบริการธนาคารทางโทรศัพท์ (Tele banking) หรือการดำเนินการธุรกิจการค้าบนอินเทอร์เน็ต (Ecommerce) เพื่อให้สามารถตัดสินใจทางการเงินในการดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม

2. เพื่อให้มีความสามารถด้านการเงินสามารถใช้ความรู้ความเข้าใจทางการเงินในชีวิตประจำวันอย่างครบรอบรู้และเฉลียวฉลาดรู้จักจัดลำดับความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจทางการเงินตลอดจนสามารถบริหารการเงินในชีวิตประจำวันและแก้ไขปัญหาทางการเงินที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

3. เพื่อให้มีความรับผิดชอบทางการเงินสามารถรับผิดชอบในการจัดหาเงินการใช้จ่ายเงินอย่างเหมาะสมคุ้มค่าและมีจริยธรรมรับผิดชอบต่อตนเองครอบครัวสังคมและประเทศชาติรวมทั้งเข้าใจผลกระทบอันเกิดจากการละลาย ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่มีต่อระบบเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม

4. เพื่อให้รู้วิธีการบริหารและจัดการ “เงิน” รู้และสามารถปฏิบัติตามแผนการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์และสถานะของแต่ละบุคคลในการจัดหาเงิน การออม การใช้จ่าย การลงทุนโดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ผลตอบแทนและผลกระทบของทางเลือกต่าง ๆ

การบรรลุวัตถุประสงค์หลักทางการเงิน ของบุคคล ขึ้นอยู่กับเป้าหมายการดำรงชีวิตของแต่ละบุคคล ซึ่งไม่ใช่ทุกคนที่จะมีการวางแผนมีผู้ให้ความหมายของ “การวางแผนการเงินส่วนบุคคล” ไว้ ดังนี้

ความหมายของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

มีผู้ที่ให้ความหมายของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) พอสรุปได้ ดังนี้

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553) กล่าวว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคล เป็นกระบวนการในการประเมินและปรับปรุงเพื่อให้เกิดฐานะการเงินที่มั่นคงของบุคคล ด้วยการศึกษารายจ่ายทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องและการตัดสินใจของแต่ละบุคคล การวางแผนทางการเงินจะเกี่ยวข้องกับการจัดหา ใช้ไปในทรัพยากร “เงิน” ของบุคคล เช่น การออม การลงทุน ตามเป้าหมายของบุคคล รางวัลของการจัดการทางการเงินที่เหมาะสมก็คือ การยกระดับมาตรฐานการดำรงชีวิตที่สูงขึ้นและมีความมั่นคงในชีวิต

Hallman and Rosenbloom (2000) ให้คำ นิยามของการวางแผนทางการเงินเป็น กระบวนการประเมิน สรรค์สร้างและนำแผนทางการเงินของแต่ละบุคคลไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความสำเร็จตามเป้าหมายทางการเงินที่ แต่ละบุคคลต้องการให้บรรลุภายใต้เงื่อนไขเฉพาะของแต่ละ บุคคล ในสหรัฐอเมริกาเมืองค์กรที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อดูแลในเรื่องนี้โดยเฉพาะ ชื่อ The Certified Financial Planner Board of Standards (CFP Board) ได้ให้คำนิยามว่า การวางแผนทางการเงิน เป็นการทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินชีวิต (life goals) ของบุคคล โดยผ่านการ บริหารและการวางแผนทางการเงินซึ่งถูกออกแบบมาของแต่ละ บุคคล และเกี่ยวข้อง ตั้งแต่ การรวบรวมข้อมูลทางการเงินของบุคคล กำหนดวัตถุประสงค์ ตรวจสอบฐานะการเงินในปัจจุบัน กำหนด กลยุทธ์และแผนทางการเงิน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในอนาคต

รัชนิกรวงศ์จันทร์ (2010) ได้ให้นิยามว่า “เป็นกระบวนการโดยรวมในการออกแบบ (Design) แนวทางปฏิบัติในการบริหารจัดการเงินภายใต้เงื่อนไขเฉพาะของแต่ละบุคคลการนำไป ปฏิบัติและการทบทวนปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการได้”

การบริหารการเงินส่วนบุคคลหมายถึง การจัดระเบียบการเงินของบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ ด้ายการรู้จัก จัดหาเงินเข้ามาและใช้จ่ายออกไปอย่างเหมาะสมเพื่อบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ แนวคิดพื้นฐานในการบริหารการเงินส่วนบุคคล David Berkly ประธานบริษัท Simple Joe, Inc ผู้ผลิตของซอฟต์แวร์ทางการเงินให้แนวคิดพื้นฐานในการบริหารการเงินส่วนบุคคล ไว้ 4 ประการคือ

1. บริหารการเงินเพื่อป้องกันผลกระทบจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน การดำเนินชีวิตในปัจจุบัน มักอยู่ท่ามกลางความเสี่ยงของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกันเนื่องจากการดำเนินชีวิตที่แตกต่าง กันเพื่อเป็นการรับมือความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต การบริหารการเงินที่สามารถกระทำได้ ได้แก่ การทำประกันชีวิต การประกันสุขภาพ การประกันการว่างงาน และการกันเงินออมส่วนหนึ่งไว้สำหรับเหตุการณ์ที่ไม่คาดฝัน เป็นต้น

2. บริหารการเงินเพื่อความมั่นคงของชีวิต โดยการไม่ใช้จ่ายเกินรายได้ที่มีอยู่ และไม่พยายามสร้างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ การบริหารการเงินเพื่อความมั่นคงสามารถทำได้โดยการทำงบประมาณรายรับ รายจ่ายและการเก็บออม

3. การบริหารการเงินเพื่อสร้างความมั่งคั่ง จากการศึกษาที่สามารถบริหารการเงินเพื่อป้องกันการกระทบจากเหตุการณ์ไม่คาดฝันและสร้างความมั่งคั่งให้กับชีวิตได้แล้ว ดังนั้นเมื่อมีเงินออมก็สามารถเริ่มคิดถึงการสร้างความมั่งคั่งให้แก่ตนเอง โดยเริ่มจากการศึกษาการลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การลงทุนในกองทุน หุ้น กองทุนรวมประเภทต่าง ๆ โดยเริ่มลงทุนจากจำนวนน้อยเพื่อความไม่ประมาท
4. การป้องกันและบริหารความมั่งคั่ง การรักษาระดับความมั่งคั่งให้คงอยู่อย่างยั่งยืนสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การทำประกันอัคคีภัยสำหรับอสังหาริมทรัพย์

ความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

เนื่องจากการเงินส่วนบุคคลเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของแต่ละบุคคลและมีความสำคัญต่อบุคคลทุกช่วงอายุดังนั้นแต่ละคนจึงควรต้องมีการวางแผนการเงินซึ่งถือเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นตลอดช่วงชีวิตการวางแผนการเงินจึงมีบทบาทสำคัญที่ทำให้เกิดความมั่นคงทางการเงินความมั่นคงในการดำเนินชีวิตและการมีอิสรภาพทางการเงินในอนาคตตลอดจนสามารถตอบสนองเป้าหมายที่แต่ละบุคคลต้องการได้อันจะนำมาซึ่งความมั่นคงของครอบครัวสังคมและประเทศชาติซึ่งสามารถสรุปความสำคัญของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลได้ดังนี้

1. สร้างความมั่งคั่งมั่นคงให้กับชีวิตของคุณและครอบครัว

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นแนวทางในการวางแผนอย่างถูกต้องในการจัดหาเงิน การเก็บออมการบริหารรายจ่ายและการนำเงินไปลงทุนซึ่งจะช่วยให้เกิดความมั่งคั่งทางการเงินและมั่นคงในชีวิตอันจะนำมาซึ่งความสุขในการดำเนินชีวิตของคุณและครอบครัวเช่นบุคคลมีวิธีการหารายได้ที่ดีถูกต้องและเหมาะสมกับความสามารถของตนเองมีวินัยในการออมเงินอย่างสม่ำเสมอรู้จักควบคุมรายจ่ายทำให้มีเงินออมเพิ่มขึ้นและมีการวางแผนการลงทุนที่มีประสิทธิภาพสร้างผลตอบแทนได้สูงขึ้นตลอดจนรู้จักวางแผนป้องกันความเสี่ยงสำหรับชีวิตและสินทรัพย์โดยการวางแผนประกันภัยเพื่อรองรับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดอีกทั้งมีการวางแผนภาษีเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายลงนอกเหนือจากนี้ยังมีการเตรียมเงินไว้ใช้สำหรับวัยเกษียณอย่างเพียงพอไม่เป็นภาระแก่ลูกหลานหรือผู้อื่นและเตรียมแผนการส่งมอบมรดกให้รุ่นลูกหลานหากทำได้อย่างที่กล่าวมานี้ก็จะส่งผลให้บุคคลมีความมั่งคั่งมั่นคงและมีความสุขให้กับชีวิตได้

2. ตอบสนองความต้องการและเป้าหมายเฉพาะของแต่ละบุคคลได้

การวางแผนการเงินที่ดีและมีการปฏิบัติตามแผนการเงินที่ได้วางไว้จะช่วยให้คุณบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้เช่นวางแผนการเงินสำหรับการศึกษาต่อวางแผนการเงินสำหรับการซื้อบ้านซื้อรถวางแผนการเงินสำหรับการแต่งงานวางแผนการเงินสำหรับวัยเกษียณอายุ เป็นต้น

3. สร้างบุคลากรที่มีความรู้ด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

การศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะก่อให้เกิดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planner) ซึ่งสามารถให้คำแนะนำและช่วยวางแผนให้แก่บุคคลอื่นที่ต้องการความช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสมซึ่งบุคคลเหล่านั้นอาจเป็นบุคคลในครอบครัวญาติพี่น้องเพื่อนหรือลูกค้า เป็นต้น

4. เป็นรากฐานเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

เมื่อบุคคลสามารถวางแผนการเงินและนำไปปฏิบัติจนบรรลุเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ทำให้มีสุขภาพทางการเงินที่ดีมีความมั่งคั่งและมั่นคงในการดำเนินชีวิตไม่ก่อให้เกิดภาระกับสังคมเพราะ

ทุกคนรู้จักหารู้จักออมรู้จักใช้รู้จักขยายผลเกิดการลงทุนสร้างความเติบโตให้กับระบบเศรษฐกิจและเมื่อมีเพียงพอสำหรับตนเองแล้วรู้จักแบ่งปันให้กับสังคมไม่ก่อปัญหาความทางด้านสินทรัพย์ในสังคมก็จะส่งผลให้ประเทศชาติมีความมั่นคงอย่างยั่งยืนตลอดไป

5. เป็นเครื่องมือควบคุมการใช้จ่ายเนื่องจากความต้องการบริโภคสินค้าและบริการของบุคคลมีมากมายไม่จำกัดหากไม่สามารถควบคุมให้ดีจะก่อให้เกิดภาวะหนี้สินได้

6. ก่อให้เกิดการออมเงินเพราะการวางแผนการเงินจะทำให้บุคคลทราบรายจ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดว่าเป็นรายจ่ายที่จำเป็นหรือฟุ่มเฟือยจึงทำให้บุคคลสามารถควบคุมรายจ่ายได้อย่างเหมาะสมจนมีเงินเหลือเพื่อการออมได้

7. เป็นเครื่องมือป้องกันปัญหาหนี้สินเพราะการวางแผนการเงินที่ดีจะทำให้บุคคลมีการใช้จ่ายอย่างรอบคอบตามฐานะของตนจึงไม่ต้องเผชิญกับภาระหนี้สิน

8. ช่วยทำให้สามารถประเมินสถานะทางการเงินของตนได้ถูกต้องเหมาะสมตามความเป็นจริงเพราะเมื่อมีการวางแผนทางการเงินจะช่วยทำให้บุคคลทราบรายจ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดในแต่ละเดือนว่าเป็นเท่าไรจึงทำให้บุคคลสามารถประเมินสถานะทางการเงินของตนเองได้ตรงตามความเป็นจริงจนเกิดการระมัดระวังการใช้จ่ายไม่ให้เกิดตัว

ขอบเขตของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

การวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะครอบคลุมถึงการจัดการการเงินที่สำคัญๆของบุคคลดังต่อไปนี้

1. การวางแผนการบริโภคอุปโภคที่มีประสิทธิภาพ (Consumption Planning) เริ่มต้นจากการมีงานทำที่เหมาะสมเพื่อสร้างรายได้ที่มั่นคงรู้จักเก็บออมควบคุมค่าใช้จ่ายทั้งบริโภคและอุปโภคบริหารรายได้และรายจ่ายอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างความมั่งคั่งและความมั่นคงทางการเงินแก่ตนเองและครอบครัว

2. การบริหารความเสี่ยงและการวางแผนประกันภัย (Insurance Planning) เป็นการสร้างความมั่นคงให้กับชีวิตและสินทรัพย์ของบุคคลโดยการวางแผนบริหารความเสี่ยงของชีวิตและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับสินทรัพย์ที่อยู่ในความครอบครองและเป็นหลักประกันในชีวิตและบุคคลที่อยู่ภายใต้การดูแลรับผิดชอบ

3. การวางแผนภาษี (Tax Planning) เพื่อลดภาระภาษีตามสิทธิประโยชน์ที่ภาครัฐมอบให้โดยผ่านกระบวนการวางแผนภาษีซึ่งสามารถนำค่าใช้จ่ายที่ประหยัดได้จากการวางแผนภาษีไปลงทุนสร้างสินทรัพย์และความมั่นคงให้กับชีวิตได้

4. การวางแผนการลงทุน (Investment Planning) เป็นการเพิ่มรายได้จากการลงทุนโดยการนำเงินออมที่สะสมไว้ไปลงทุนในทางเลือกต่างๆที่เหมาะสมเพื่อแสวงหาอัตราผลตอบแทนที่สูงขึ้นสำหรับการบรรลุเป้าหมายทางการเงินภายใต้ความเสี่ยงและเงื่อนไขการลงทุนของแต่ละบุคคล

5. การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ (Retirement Planning) เป็นการเตรียมการสำหรับชีวิตหลังจากเกษียณอายุแล้วให้มีช่วงชีวิตเกษียณอย่างสุขเกษมมีสินทรัพย์มากพอสำหรับใช้จ่ายในวัยเกษียณมีอิสรภาพทางการเงินไม่เป็นภาระให้แก่ลูกหลานและสังคม

6. การวางแผนมรดก (Estate Planning) เป็นการวางแผนกระจายความมั่งคั่งให้กับทายาทรุ่นต่อไปหรือวางแผนมอบมรดกเป็นสาธารณกุศลให้กับสังคมเพื่อป้องกันปัญหาความขัดแย้งระหว่างผู้มีสิทธิที่จะได้รับมรดกภายหลังจากเจ้าของมรดกเสียชีวิตแล้ว

สาเหตุที่บุคคลละเลยเรื่องการวางแผนการเงิน

แม้การวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งให้บุคคลสามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินตามที่กำหนดไว้อย่างไรก็ตามในปัจจุบันบุคคลส่วนใหญ่ยังคงละเลยและไม่ให้ความสำคัญกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเท่าที่ควรซึ่งอาจมาจากหลายสาเหตุดังนี้

1. หลักสูตรหรือวิชาการบริหารการเงินส่วนบุคคลมิได้รับการบรรจุไว้เป็นหลักสูตรพื้นฐานที่นิสิตนักศึกษาทุกคนต้องได้รับการศึกษาแต่มักจะได้รับการบรรจุไว้เป็นวิชาเลือกสำหรับเฉพาะบางสาขาวิชาเช่นสาขาวิชาการเงินสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์รวมถึงการให้ความสำคัญในเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคลในระดับครอบครัวยังอยู่ในระดับต่ำอย่างไรก็ตามสาเหตุที่กล่าวนี้น่าจะมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องเพราะมีหน่วยงานและองค์กรที่เห็นความสำคัญของการบริหารการเงินรวมทั้งหน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบด้านการศึกษาได้ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาและให้ความสำคัญในเรื่องการให้ความรู้ด้านการเงินส่วนบุคคลมากยิ่งขึ้น

2. การขาดการปลูกฝังและสร้างวัฒนธรรมการออมและการลงทุนทำให้บุคคลขาดความตระหนักและเคยชินกับการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันโดยไม่มีการวางแผนการเงิน

3. ขาดการตระหนักและคำนึงถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นกับชีวิตและสินทรัพย์ทำให้ไม่วางแผนการเงินเพื่อรับมือกับความเสี่ยงดังกล่าวเพราะคิดว่าความเสียหายนั้นจะไม่เกิดหรือหากเกิดความเสียหายก็สามารถรับมือได้ความเสี่ยงที่มีโอกาสเกิดขึ้นเช่นการตกงานประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตหรือภัยที่ทำให้เกิดความสูญเสียแก่สินทรัพย์เช่นไฟไหม้ เป็นต้น

4. มีความเชื่อที่ผิดเรื่องที่สำคัญคือ 1) เชื่อว่าการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นเรื่องของบุคคลที่มีรายได้และสินทรัพย์จำนวนมากเท่านั้นทำให้กลุ่มบุคคลที่มีรายได้น้อยหรือมีสินทรัพย์ไม่มากนักไม่เห็นความจำเป็นและความสำคัญของการวางแผนการเงิน 2) เชื่อว่าการวางแผนการเงินเป็นเรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อนเสียเวลาและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายโดยเหมาะกับคนที่เป็นนักบัญชีการเงินและนักเศรษฐศาสตร์เท่านั้น 3) เชื่อว่าการวางแผนเกษียณซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนการเงินนั้นเหมาะสมกับบุคคลที่ใกล้เกษียณหรือเกษียณอายุแล้วเท่านั้นทำให้กลุ่มบุคคลที่อยู่ในวัยทำงานละเลยการวางแผนเกษียณเพราะคิดว่ายังมีเวลาเตรียมตัวอีกนานและ 4) เชื่อว่าการฝากเงินกับธนาคารเป็นการบริหารเงินออมที่เพียงพอต่อการดำเนินชีวิตและการฝากเงินกับธนาคารนั้นไม่มีความเสี่ยงที่ต้องจัดการทำให้คนส่วนใหญ่ละเลยที่จะเรียนรู้วิธีการบริหารเงินออมในทางเลือกอื่นๆที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่าและสามารถสร้างความมั่งคั่งให้กับชีวิตได้

ไม่ว่าการละเลยในการวางแผนการเงินของแต่ละบุคคลจะเกิดขึ้นเนื่องจากสาเหตุใดสิ่งที่เป็นข้อเท็จจริงและทุกคนต้องตระหนักคือหากบุคคลละเลยไม่วางแผนการเงินของตนย่อมมีโอกาสที่จะเกิดผลเสียหายในอนาคตได้

ผลเสียอันเนื่องมาจากการละเลยเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

จากหลาย ๆ เหตุการณ์ที่เป็นอุทาหรณ์ให้รู้ว่าการวางแผนการเงินมีความสำคัญมากสำหรับทุกคนการมีเงินจำนวนมากที่ดูเหมือนจะใช้ได้อย่างไม่มีวันหมดนั้นไม่สำคัญเท่ากับการรู้จักวางแผนการเงินที่ดีให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุขทั้งในปัจจุบันและอนาคตรวมถึงการใช้ชีวิตภายหลังเกษียณอายุอย่างมีความสุขตามอัตภาพที่ควรจะเป็นหากละเลยเรื่องการวางแผนการเงินอาจก่อให้เกิดผลเสียดังตัวอย่างของบุคคลดังกล่าวหรือผลเสียด้านอื่นๆซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ไม่สามารถสานฝันหรือบรรลุเป้าหมายทางการเงินและเป้าหมายสำคัญในการดำเนินชีวิตได้ การไม่วางแผนการเงินนอกจากจะสร้างปัญหาให้กับตนเองแล้วยังอาจเป็นภาระให้กับผู้อื่นและยังอาจส่งผลให้ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินและเป้าหมายสำคัญด้านต่างๆในชีวิตได้

2. ไม่มีมาตรการรับมือทางการเงินเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดในชีวิต การไม่วางแผนการเงินทำให้ไม่มีมาตรการรับมือกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดเช่นการตกงาน การเจ็บป่วยด้วยโรคร้ายแรง การประสบอุบัติเหตุกลายเป็นบุคคลทุพพลภาพไม่สามารถประกอบอาชีพหารายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวได้หรือถึงขั้นเสียชีวิตก่อนวัยอันควรส่งผลให้ผู้อยู่ในอุปการะประสบปัญหาในการดำเนินชีวิต เหตุการณ์เหล่านี้จะก่อให้เกิดความสูญเสียทางการเงินซึ่งส่งผลต่อการสูญเสียโอกาสในด้านต่างๆเช่น สูญเสียโอกาสในการหารายได้ไม่สามารถเลี้ยงดูตนเองและผู้อยู่ในอุปการะได้หรือสูญเสียโอกาสในการศึกษาของบุตรซึ่งกลายเป็นปัญหาทางการเงินที่ยากจะแก้ไขได้

3. ประสบปัญหาทางการเงินภายหลังเกษียณอายุกรณีที่ไม่ได้วางแผนการเงินสำหรับชีวิต ภายหลังเกษียณหรือลุล่วงวางแผนการเงินเข้าไปจนส่งผลให้มีเงินหรือสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตหลังเกษียณซึ่งเป็นวัยที่มีรายได้จากการทำงานลดลงหรือบางคนอาจไม่มีรายได้เลยต้องพึ่งพารายได้ที่เกิดจากการลงทุนในสินทรัพย์หรือเงินออมที่เก็บไว้เพียงอย่างเดียวหากวางแผนไม่ดีอาจส่งผลให้เกิดปัญหาทางการเงินในชีวิตบั้นปลายอีกทั้งยังเป็นภาระให้กับลูกหลานที่ต้องเลี้ยงดูถ้าหากลูกหลานมีศักยภาพทางการเงินมากพอที่จะเลี้ยงดูได้ก็ไม่มีปัญหามากนักแต่ถ้าลูกหลานมีปัญหาด้านการเงินอยู่ด้วยแล้วจะยิ่งสร้างความยากลำบากและทำให้ไม่สามารถใช้ชีวิตในบั้นปลายอย่างมีความสุขได้

4. ก่อให้เกิดปัญหาทั้งสังคมและประเทศชาติเมื่อบุคคลละเลยการวางแผนการเงินทำให้ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการได้หรือถ้ามีเหตุการณ์ที่ไม่พึงปรารถนาเกิดขึ้นกับผู้นาครอบครัวผู้ที่อยู่ในอุปการะทุกคนไม่สามารถดำเนินชีวิตด้วยระดับมาตรฐานการครองชีพเหมือนเดิมได้หรือเมื่อถึงบั้นปลายของชีวิตต้องเป็นภาระให้บุคคลอื่นสิ่งที่เป็นผลกระทบตามมาจากปัญหาเหล่านี้คือปัญหาทางด้านสังคมเช่นปัญหาอาชญากรรมปล้นฆ่าชิงทรัพย์ปัญหาเด็กหรือผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง ปัญหาการใช้ความรุนแรงกับบุคคลในครอบครัว ฯลฯ ซึ่งจะเห็นว่าจากปัญหาระดับบุคคลกลายเป็นปัญหาระดับสังคมและประเทศชาติที่ยากจะแก้ไข

ข้อคิดเกี่ยวกับการบริหารการเงินส่วนบุคคล

1. เวลาเป็นของมีค่าในการบริหารการเงินส่วนบุคคลควรจะใช้เวลาให้น้อยที่สุด
2. การจัดการเกี่ยวกับการการเงินควรมีการยืดหยุ่นได้
3. ควรมีการปรับปรุงแผนงานระยะยาวและควรมีการตรวจสอบอยู่เสมอเพื่อให้บรรลุความสำเร็จ

4. ควรมีการวางแผนทางการเงินของครอบครัว

5. การซื้อของราคาแพงแล้วได้สินค้าคุณภาพดีจะทำให้เสียค่าใช้จ่ายในระยะยาว

6. ควรหลีกเลี่ยงการเป็นหนี้โดยไม่จำเป็น

7. พยายามเสียค่าใช้จ่ายให้น้อยที่สุดแต่ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด

8. พยายามบริหารเงินที่มีอยู่ให้ได้ประโยชน์สูงสุด

9. ควรวางแผนการลงทุนให้สอดคล้องกับเวลาอยู่เสมอ

ประโยชน์ของการวางแผนการเงิน

1. ช่วยให้คุณคนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเพราะการวางแผนการเงินส่วนบุคคลช่วยให้คุณคนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้
2. ช่วยให้คุณคนสามารถจัดการกับรายรับรายจ่ายและเงินออมของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. ช่วยให้คุณคนมีการควบคุมสถานะทางการเงินของตนได้อย่างสม่ำเสมอเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดหนี้สินที่มากเกินไปได้
4. ช่วยลดความวิตกกังวลทางการเงินของคุณคนเพราะการวางแผนทางการเงินช่วยให้คุณคนสามารถคาดการณ์รายได้และค่าใช้จ่ายในอนาคตได้อย่างใกล้เคียงความจริงจึงทำให้สามารถวางแผนการเงินได้ใกล้เคียงความจริงและมีแผนรองรับการเกิดความจำเป็นฉุกเฉินได้

2.3 แนวคิดกระบวนการวางแผนทางการเงิน

ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2553) ได้อธิบายถึงกระบวนการวางแผนทางการเงิน ได้กล่าวถึงกระบวนการวางแผนทั้งหมด 6 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดเป้าหมายทางการเงินของคุณคนในครัวเรือน

เป็นขั้นตอนที่สำคัญมาก เพราะเป้าหมายทางการเงินมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตที่จะช่วยให้คุณคนมีฐานะการเงินที่ดี นำมาซึ่งการบรรลุเป้าหมายสำคัญด้านอื่นๆ ของคุณคน ก่อให้เกิดความสุขทั้งด้านร่างกายและจิตใจทั้งของตนเองและครอบครัว รวมทั้งสามารถแบ่งปันสิ่งดี ๆ ให้กับสังคมได้ด้วย หากไม่มีการกำหนดเป้าหมายทางการเงินไว้ชัดเจน เงินที่หามาได้มักจะถูกใช้จ่ายหมดไปกับสิ่งที่ไม่จำเป็น ดังนั้น การกำหนดเป้าหมายทางการเงินที่ดีตามหลัก SMART คือ มีความชัดเจน มีรายละเอียดเป็นรูปธรรม ปฏิบัติด้วยความรับผิดชอบ อยู่ในวิสัยที่เป็นไปได้ ภายใต้กรอบเวลาที่กำหนดนั้น จะช่วยให้คุณคนวางแผนการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดไว้อย่างมี

ขั้นตอนที่ 2 รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ รายจ่าย และหนี้สินของคุณคนในครัวเรือน

ความสำเร็จของการวางแผนการเงิน คือ การกำหนดแผนการปฏิบัติให้สอดคล้องกับเป้าหมายทางการเงินที่ได้กำหนดไว้ และสามารถทำให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าวได้ ซึ่งจะต้องอาศัยข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วน เพื่อนำมาวิเคราะห์และเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนการเงิน ข้อมูลเหล่านี้ ได้แก่

ข้อมูลช่วงอายุ (Life Cycle) เป็นข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิเคราะห์ความต้องการพื้นฐานของแต่ละช่วงชีวิต เนื่องจากความต้องการและเป้าหมายในแต่ละช่วงอายุจะแตกต่างกันออกไป โดยทั่วไปคุณคนที่มีอายุน้อยมักจะมีรายได้น้อยไม่มาก จึงนิยมออมเงินเพื่อซื้อปัจจัยจำเป็นและอำนวยความสะดวกต่อการดำเนินชีวิต เช่น บ้าน รถยนต์ ซึ่งมีมูลค่าสูง แต่ก็มีจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถซื้อได้ด้วยเงินออมทั้งหมดที่มี จำเป็นต้องก่อกำหนดบางส่วน ทำให้ต้องนำรายได้ส่วนใหญ่ที่ได้รับในแต่ละเดือนมา

ผ่อนชำระหนี้ และเหลือใช้ในการดำเนินชีวิตไม่มากนัก ยังไม่สามารถมีเงินออมเพื่อไปลงทุนในสินทรัพย์ที่ทำให้เงินออมนั้นเกิดดอกออกผลได้ ดังนั้น ข้อมูลช่วงชีวิตของคุณจะช่วยให้คุณสามารถวางแผนการเงินในช่วงชีวิตของคุณได้อย่างเหมาะสม

1. ช่วงเริ่มทำงานและสะสมความมั่งคั่ง เป็นช่วงวัยที่เพิ่งจบการศึกษาและเริ่มต้นชีวิตทำงาน จนถึงอายุประมาณ 30 ปี มีรายได้ค่อนข้างจำกัดแต่ จะเพิ่มขึ้นเป็นลำดับตามระยะเวลาการทำงาน มีโอกาสจะเป็นหนี้ได้สูง ดังนั้น ในช่วงนี้บุคคลควรวางแผนบริหารจัดการรายไดรายจ่ายให้ประสิทธิภาพ วางแผนการออม การวางแผนการลงทุนและการวางแผนประกัน เพื่อสร้างรากฐานที่ดีในการสร้างความมั่งคั่งที่มั่นคงในอนาคต

2. ช่วงที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่าย เป็นช่วงอายุประมาณ 30-60 ปี เป็นช่วงที่มีรายได้สูงกว่ารายจ่ายจำเป็นขั้นพื้นฐานของคุณ และเป็นช่วงวัยที่มีรายได้สูงสุด เนื่องจากมีการเติบโตในหน้าที่การงาน ดังนั้น ในช่วงนี้บุคคลสามารถทำอะไรที่จำเป็นในการซื้อสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูง เช่น บ้าน หรือรถยนต์ได้ เพราะมีศักยภาพที่จะชำระหนี้ให้หมดลงได้เมื่อใกล้วัยเกษียณ นอกจากนี้ยังต้องวางแผนการเงินในหลายเรื่อง เช่น วางแผนสร้างครอบครัว วางแผนการออมเพื่อการลงทุน วางแผนภาษี วางแผนประกันให้แก่ผู้อยู่ในอุปการะ เช่น คู่สมรส บุตร และวางแผนเพื่อวัยเกษียณ

3. ช่วงเกษียณอายุ เป็นช่วงอายุประมาณ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นช่วงวัยที่มีรายได้จากการท างานลดลง หรือบางคนอาจไม่มีรายได้ประจำเลย ในขณะที่อาจมีค่าใช้จ่ายในส่วนของการดูแลสุขภาพ สุขภาพสูงขึ้น ดังนั้น ในช่วงนี้จึงเป็นช่วงของการนำสินทรัพย์ที่ ลงทุนไว้ หรือเงินออมที่ เก็บไว้ใช้ตอนเกษียณอายุออกมาใช้ เช่น เงินบำนาญ บำนาญ เงินประกันสังคม กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เป็นต้น สำหรับการวางแผนการเงินในช่วงนี้คือ การวางแผนจัดการสินทรัพย์ หรือการวางแผนมรดก และการบริหารรายจ่ายเพื่อให้เป็นไปตามแผนเกษียณที่ได้เตรียมไว้ ซึ่งในช่วงนี้อาจจะวางแผนการลงทุนได้แต่ต้องระมัดระวังเนื่องจากเป็นช่วงที่ไม่มีเวลาให้แก้ไขข้อผิดพลาด หากเกิดความล้มเหลวในการลงทุน

ข้อมูลด้านรายได้ พิจารณาแหล่งที่มาของรายได้ดังต่อไปนี้

- จากการทำงาน เช่น ค่าแรง เงินเดือน เงินโบนัส ค่าล่วงเวลา รายได้พิเศษอื่นๆ
- จากสินทรัพย์ลงทุน เช่น ค่าเช่า ค่าลิขสิทธิ์ ดอกเบี้ย เงินปันผล กำไรสุทธิจากการประกอบธุรกิจ
- จากแหล่งอื่นๆ เช่น เงินจากกองมรดก เงินรางวัลสลากออมทรัพย์ต่างๆ

ข้อมูลด้านการออม พิจารณาการออมสำรองเพื่อฉุกเฉิน การออมสำหรับแผนการในอนาคต เช่น ซื้อบ้าน ซื้อรถยนต์ เพื่อการศึกษาต่อ เพื่อการศึกษาของบุตร หรือเพื่อรองรับวัยเกษียณ และการออมสำหรับการลงทุนคือ การจัดสรรเงินออมไปลงทุนให้ได้ผลตอบแทนที่สูงขึ้น

ข้อมูลด้านรายจ่าย พิจารณารายจ่ายคงที่ เช่น ค่าเช่าบ้าน ค่าเบี้ยประกันภัยและรายจ่ายผันแปร เช่นค่าอาหาร ค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ ค่าบริการติดต่อสื่อสาร ค่าใช้จ่ายสันทนาการต่างๆ เป็นต้น

ข้อมูลด้านการจัดการความเสี่ยงและการทำประกันภัย เกี่ยวข้องกับประเภทของกรรมธรรม์ทุนประกัน เบี้ยประกัน สิทธิประโยชน์ต่างๆ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับสวัสดิการที่ได้รับสิทธิคุ้มครองในปัจจุบัน

ข้อมูลด้านการลงทุน เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการลงทุน รูปแบบของการลงทุนและผลตอบแทนรวมทั้งเงื่อนไขและข้อจำกัดในการลงทุน

ข้อมูลด้านสินทรัพย์ พิจารณาสินทรัพย์สภาพคล่องที่บุคคลถือครอง เช่น เงินสด เงินฝาก ออมทรัพย์ธนาคาร สินทรัพย์เพื่อการลงทุน เช่น พันธบัตร กองทุนรวม หุ้นกู้ หุ้นสามัญ อสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจส่วนตัว และสินทรัพย์ใช้ส่วนตัวที่มีมูลค่าสูง เช่น บ้าน รถยนต์ ของสะสมต่างๆ ข้อมูลด้านหนี้สิน พิจารณาภาระหนี้สินที่ค้างชำระประเภทต่างๆ เช่น หนี้สินระยะสั้น หนี้สินระยะยาว

วิธีการใช้จ่ายเงินให้เกิดประสิทธิภาพ (Effective Expenditure)

การใช้จ่ายเงินให้มีประสิทธิภาพสูงสุดนั้นควรใช้จ่ายเพื่อสนองต่อความจำเป็นในการดำรงชีวิตเป็นหลักก่อนแต่ถ้าหากการใช้จ่ายกระทำอย่างไม่รอบคอบขาดการยับยั้งชั่งใจอาจก่อให้เกิดนิสัยฟุ่มเฟือยสุรุ่ยสุร่ายและสิ้นเปลืองได้ดังนั้นบุคคลจึงเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเรียนรู้วิธีการใช้จ่ายเงินให้มีประสิทธิภาพซึ่งอาจกระทำได้ดังนี้

1. จัดบันทึกรายรับ - รายจ่ายโดยให้จัดบันทึกรายรับรายจ่ายอย่างละเอียดทุกวันหรือทุกสัปดาห์หรือทุกเดือนตามความเหมาะสมและความสะดวกของแต่ละบุคคลผลที่เกิดจากการจัดบันทึกรายรับ-รายจ่ายจะทำให้ผู้จัดบันทึกพบเห็นรายจ่ายที่จำเป็นและไม่จำเป็นได้จึงจะทำให้สามารถตัดทอนรายการที่ไม่จำเป็นได้

2. ดำรงชีวิตตามแนวปรัชญาหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยคำนึงถึงความพอประมาณความมีเหตุผลและเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีไปในตัว

3. อย่าใช้อารมณ์ในการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการการใช้จ่ายเงินที่ทำให้เกิดนิสัยการใช้จ่ายที่สุรุ่ยสุร่ายฟุ่มเฟือยมักเกิดจากการตัดสินใจซื้อด้วยอารมณ์ชั่ววูบไม่ได้ใช้เวลาไตร่ตรองคั้งนั้นก่อนซื้อสินค้าหรือบริการต้องไตร่ตรองเปรียบเทียบแยกแยะว่าสินค้าหรือบริการที่ต้องการนั้นมีความจำเป็นมากน้อยเพียงไรถ้ามีความจำเป็นน้อยควรพิจารณาว่าจะเลื่อนการซื้อออกไปจะได้อาจหรือไม่จะทำให้การตัดสินใจซื้อนี้มีเหตุผลมากกว่าซื้อทันทีตามอารมณ์

4. อย่าเลียนแบบหรือเอาแบบอย่างจากคนอื่นเป็นพฤติกรรมที่เมื่อเห็นว่าใครมีอะไรก็อยากมีบ้างซึ่งไม่ควรให้เกิดขึ้นเพราะเป็นค่านิยมที่ผิดลักษณะเดียวกับแนวคิดที่ว่า “รายได้ต่ำแต่รสนิยมสูง” เพราะจะทำให้เราดิ้นรนเพื่อหาสินค้ามาเสริมรสนิยมตนเองจนทำให้เป็นทาสของวัตถุหรือวัตถุนิยมซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยมากขึ้นและส่งผลให้เกิดความเดือดร้อนทางการเงินในที่สุด

5. ให้ซื้อสินค้าด้วยเงินสดไม่ควรซื้อสินค้าด้วยเงินเชื่อหรือใช้บัตรเครดิตเพราะการซื้อด้วยเงินสดจะช่วยให้เห็นเงินสดในกระเป๋าว่ามีเงินเพียงพอหรือไม่ที่จะซื้อสินค้าและเมื่อซื้อสินค้าแล้วจะทำให้เงินสดลดลงเหลือเท่าไรซึ่งจะช่วยทำให้มีความรอบคอบในการใช้จ่ายมากขึ้น

6. ควรใช้วิธีการลดละเลิกรายจ่ายที่ไม่จำเป็นได้แก่การพยายามแยกแยะรายจ่ายที่ไม่จำเป็นได้แก่การพยายามแยกแยะรายจ่ายที่ไม่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตของบุคคลด้วยการบันทึกรายรับ-รายจ่ายแล้วนำรายการที่จัดบันทึกนั้นมาพิจารณาว่ารายการใดควรลดหรือเลิกเช่น

6.1 ให้ยกเลิก(ตัด) รายการจ่ายซึ่งเป็นรายการที่คิดว่าฟุ่มเฟือยหรือไม่จำเป็นออกไปเช่น ค่าเหล้าค่านูหรือค่าเครื่องสำอางค์ซื้อหวย

6.2 ให้ลดรายการจ่ายที่สามารถลดได้บางส่วนเช่นค่าอาหารที่รับประทานนอกบ้านทุกวันอาจลดลงเป็นการรับประทานอาหารกลางวันนอกบ้านสัปดาห์ละครั้งหรือเดือนละครั้งหรืออาจ

ปรับเปลี่ยนจากการซื้อกับข้าวสำเร็จมารับประทานในบ้านเป็นการซื้ออาหารสดมาทำกับข้าวรับประทานเองซึ่งจะทำให้ประหยัดเงินได้มากกว่า

7. กำหนดเป้าหมายในการดำเนินชีวิตไว้ล่วงหน้าให้บุคคลประเมินความต้องการของตนเองก่อนตัดสินใจซื้อสินค้าทุกครั้งเพื่อนำสิ่งที่คิดว่ามีความจำเป็นหรือจำเป็นต้องมีเพื่อใช้ในการกำหนดเป้าหมายชีวิตดังนี้

7.1 ประเมินสถานการณ์ทางการเงินของตนในปัจจุบันก่อนทุกครั้งที่จะตัดสินใจใช้จ่ายเงิน

7.2 ทำการแยกรายการระหว่างสิ่งที่อยากได้ (want) และสิ่งที่จำเป็นต้องมี (need)

7.3 ให้คาดการณ์ถึงสิ่งที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตว่าจะดีขึ้นหรือลดลงถ้าซื้อหรือไม่ซื้อสินค้าในครั้งนี้

8. ให้เลือกสินค้าที่มีคุณภาพดีคงทนและคุ้มค่าต่อเงินที่ต้องจ่ายไปตลอดจนต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะได้รับกลับคืนมาหรือสามารถใช้สอยเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ได้หลายๆทาง

9. ต้องรู้จักต่อรองราคาไม่ใช่เพื่อที่จะได้สินค้าที่มีราคาถูกเพียงอย่างเดียวแต่ควรเลือกซื้อสินค้าที่มีราคาไม่แพงมากนักและมีคุณภาพดี

10. ศึกษาวิธีการใช้การบำรุงรักษาทรัพย์สินต่างๆที่ซื้อมาเพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและมีอายุการใช้งานนานมากขึ้นหรืออาจนำสิ่งของที่มีอยู่เดิมกลับมาใช้อีกครั้งเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด

11. อย่าซื้อสินค้าเพราะการโฆษณาส่งเสริมการขายลดแลกแจกแถมของผู้ขายที่หวังเพียงกระตุ้นยอดขายของกิจการจงใจดึงดูดให้ผู้ซื้อซื้อสินค้าอย่างไร้เหตุผล

ข้อมูลด้านการจัดการความเสี่ยงและการทำประกันภัย เกี่ยวข้องกับประเภทของกรรมทรัพย์ ประกัน เบี้ยประกัน สิทธิประโยชน์ต่างๆ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับสวัสดิการที่ได้รับสิทธิคุ้มครองในปัจจุบัน ข้อมูลด้านการลงทุน เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการลงทุน รูปแบบของการลงทุนและผลตอบแทนรวมทั้งเงื่อนไขและข้อจำกัดในการลงทุน

ประเภทของการลงทุนการลงทุนสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทดังนี้

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) เป็นการลงทุนของผู้บริโภคเกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภทคงทนถาวรเช่นรถยนต์เครื่องซักผ้า ฯลฯ เป็นการลงทุนที่ไม่ได้หวังกำไรในรูปของตัวเงินแต่ผู้ลงทุนหวังความพอใจในการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้นมากกว่า

2. การลงทุนในธุรกิจ (Business of economic Investment) เป็นการลงทุนโดยการซื้อขายทรัพย์สินเพื่อประกอบธุรกิจหารายได้โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้ที่ได้นี้เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุนเป้าหมายของการลงทุนในธุรกิจก็คือกำไรกำไรจะเป็นตัวดึงดูดให้ผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุนการลงทุนประเภทนี้เช่นการซื้ออุปกรณ์เครื่องจักรและสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ได้แก่ลงทุนในที่ดินอาคารสิ่งปลูกสร้างเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคเป็นการลงทุนที่มุ่งหวังกำไรจากการลงทุนเป็นผลตอบแทน

3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or securities Investment) เป็นการลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการซื้อสินทรัพย์ในรูปของหลักทรัพย์เช่นพันธบัตรหุ้นกู้หรือหุ้นทุนจัดเป็นการลงทุนทางอ้อมซึ่งแตกต่างจากการลงทุนในธุรกิจคือผู้ลงทุนที่ไม่ต้องการจะเป็นผู้ประกอบการด้วยตัวเอง

เนื่องจากไม่พร้อมรับความเสี่ยงผู้ลงทุนเหล่านั้นอาจหันมาซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุนโดยได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่ลงทุนนอกจากนี้ผู้ลงทุนอาจได้ผลตอบแทนอีกลักษณะหนึ่งคือกำไรหรือการขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์

ข้อมูลด้านสินทรัพย์ พิจารณาสินทรัพย์สภาพคล่องที่บุคคลถือครอง เช่น เงินสด เงินฝาก ออมทรัพย์ธนาคาร สินทรัพย์เพื่อการลงทุน เช่น พันธบัตร กองทุนรวม หุ้นกู้ หุ้นสามัญ อสังหาริมทรัพย์ ธุรกิจส่วนตัว และสินทรัพย์ใช้ส่วนตัวที่มีมูลค่าสูง เช่น บ้าน รถยนต์ ของสะสมต่างๆ

ข้อมูลด้านหนี้สิน พิจารณาภาระหนี้สินที่ค้างชำระประเภทต่างๆ เช่น หนี้สินระยะสั้น หนี้สินระยะยาว และภาระค่าประกัน

ขั้นตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินสถานะการเงินของบุคคลในครัวเรือน

เมื่อได้รวบรวมข้อมูลที่ต้องและครบถ้วนจากบุคคลในแต่ละครัวเรือนแล้ว ก็จะนำไปสู่ขั้นตอนการนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ เพื่อประเมินสถานะทางการเงินของบุคคลในแต่ละครัวเรือน โดยพิจารณาจากข้อมูลช่วงอายุ (Life Cycle) ข้อมูลด้านรายได้ การออม รายจ่าย การจัดการความเสี่ยงและการทำประกันภัย การลงทุน สินทรัพย์ และหนี้สิน เพื่อพิจารณาความเข้มแข็งทางการเงินของบุคคล และตรวจสอบปัญหาทางการเงินที่อาจเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและอนาคต อันจะเป็นตัวบ่งบอกถึงความเป็นไปได้ในการที่จะบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ตั้งไว้ ซึ่งวิธีการประเมินสถานะทางการเงินของบุคคลทำได้โดยการจัดทำงบการเงินส่วนบุคคล คือ งบดุล และงบกระแสเงินสด เพื่อนำมาวิเคราะห์โครงสร้างทางการเงิน และวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน

ขั้นตอนที่ 4 การจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคลระดับครัวเรือน

เป็นการนำเป้าหมายทางการเงินในขั้นตอนที่ 1 มาพิจารณาควคู์ไปกับการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนที่ 2 และขั้นตอนที่ 3 ทำให้สามารถประเมินสถานะทางการเงินในปัจจุบันของบุคคลว่ามีความเข้มแข็งหรือมี ปัญหาทางการเงินหรือไม่อย่างไร หรือมีความเสี่ยงใดบ้างที่อาจส่งผลกระทบต่อการบรรลุเป้าหมายทางการเงิน หลังจากนั้นจึงนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาทำแผนการเงิน โดยการจัดทำงบประมาณเงินสด (Cash Budget)

ขั้นตอนที่ 5 การนำแผนการเงินไปปฏิบัติ

เป็นขั้นตอนของการนำแผนการเงินไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางการเงิน แม้จะมีการวางแผนการเงินได้ดีเพียงใด แต่หากไม่นำไปปฏิบัติ เป้าหมายที่กำหนดไว้ก็จะไม่ บรรลุผลดังนั้น ในขั้นตอนนี้ บุคคลต้องมีความมุ่งมั่นในเป้าหมายทางการเงินที่กำหนดไว้แต่แรก ให้นึกถึงว่าหากปฏิบัติได้ตามแผน ชีวิตที่มี ความมั่งคั่งและมั่นคงที่ จะช่วยสร้างความสำเร็จและความสุขกำลังรอคอยอยู่ ลองจินตนาการถึงความสุขที่จะได้รับเวลาที่ทุกๆ เป้าหมายได้รับการตอบสนอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป้าหมายการมีอิสรภาพทางการเงินซึ่งเป็นความปรารถนาทุกคน ให้ตระหนักว่ามีบุคคลเพียงคนเดียวในโลกนี้ ที่จะสามารถบันดาลสิ่งต่างๆ ให้เกิดขึ้นกับแต่ ละบุคคลได้ คือตัวของคุณนั่นเอง ขอเพียงยึดมั่นในเป้าหมายและมุ่งมั่นปฏิบัติตามแผนที่ได้จัดทำไว้อย่างดีก็ที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายได้โดยไม่ยากนัก

ขั้นตอนที่ 6 การทบทวนและตรวจสอบแผนการเงิน

เนื่องจากกระบวนการวางแผนการเงินเป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงไปตามวงจรชีวิตของบุคคล ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยเกษียณที่มีความต้องการและมีเป้าหมายเปลี่ยนแปลงไป อันเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

- การเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในของบุคคล เช่น สถานภาพที่เปลี่ยนจากคนโสดเป็นการแต่งงานมีครอบครัว มีบุตรเพิ่มขึ้น ภาวะความรับผิดชอบต่อตนเองและครอบครัวที่เพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันมีฐานะทางการเงินที่มั่นคงขึ้น หรือบางคนต้องการเปลี่ยนเป้าหมายในการเกษียณอายุจากเดิม อายุ 60 ปี มาเกษียณเร็วขึ้น คือ อายุ 55 ปี การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้จำเป็นต้องปรับแผนการเงินใหม่ หรืออาจต้องมีการปรับเปลี่ยนเป้าหมายทางการเงินใหม่ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงดังกล่าว

- การเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายนอกที่ อยู่ นอกเหนือการควบคุม เช่น การเปลี่ยนแปลงด้านภาวะเศรษฐกิจ อาจเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำส่งผลกระทบต่อต้นทุน ราคาสินทรัพย์ที่ลงทุนปรับตัวลงอย่างรุนแรง หรือภาวะอัตราดอกเบี้ยในตลาดการเงินลดลงต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ทำให้ดอกเบี้ยที่คาดว่าจะได้รับการลงทุนต่ำกว่าในแผนการเงิน หรือภาวะเงินเฟ้ออาจสูงกว่าที่กำหนด ทำให้การคาดการณ์รายจ่ายด้านต่างๆ ในแผนการเงินที่ทำไว้ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น เงื่อนไขเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนการเงินใหม่

- การเปลี่ยนแปลงของตราสารหรือสินทรัพย์ทางการเงินใหม่ ๆ ทำให้มีทางเลือกใหม่ๆ เพิ่มขึ้นในการลงทุน เป็นโอกาสที่จะสร้างผลตอบแทนให้ได้สูงขึ้น หรือปรับเปลี่ยนแผนการลงทุนให้เหมาะสมกับเงื่อนไขต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลง และให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้มากขึ้น การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อแผนการเงินของบุคคลดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องมีการประเมินและทบทวนอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยทุกๆ 6 เดือน ว่าแผนการเงินที่จัดทำนั้นสามารถปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการได้หรือไม่ โดยพิจารณาจากผลการปฏิบัติจริงกับแผนการเงินที่กำหนดไว้ว่ามีความแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด สาเหตุที่แตกต่างเป็นเพราะเหตุใด และทำการปรับปรุงแผนการเงินให้เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ การทบทวนแผนการเงินยังเป็นการช่วยตรวจสอบความบกพร่องหรือความผิดพลาดบางประเด็นที่อาจเกิดขึ้นในการวางแผนการเงินตอนแรก ซึ่งจะช่วยให้สามารถนำประเด็นข้อบกพร่องนั้นมาแก้ไขได้ทันที

2.4 สภาพบริบทของชุมชนวัดชัยมงคล

ชุมชนวัดชัยมงคลจังหวัดสงขลา ตั้งอยู่ เทศบาลนครสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา คำขวัญของชุมชน พัฒนาควบคู่คุณธรรมวิสัยทัศน์ชุมชนแห่งความสุขและความเป็นอยู่ที่ดีเป้าหมายระยะยาว 5 ปี อิงแผนพัฒนาเทศบาลนครสงขลา “นครแห่งความสุขและอนาคตที่ยั่งยืน” เป้าหมายปี 1 ปี ”เป็นชุมชน สะอาด ปลอดภัย

ข้อมูลทั่วไปของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา มีพื้นที่ 0.503 ตารางกิโลเมตร จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรจำนวน 3,664 คน 1,490 ครัวเรือน อายุชุมชน 26 ปี

ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของชุมชนชุมชนวัดชัยมงคลเริ่มมีประชาชนมาปลูกบ้านเรือนอยู่ร่วมกันตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 ซึ่ง วัดชัยมงคลเดิม มีชื่อเรียกว่า “วัดโคกเสม็ด” ในปัจจุบันชุมชนวัดชัยมงคลเป็นชุมชนที่มีพื้นที่มากและประชากรในชุมชนจำนวนมาก จึงทำให้พื้นที่บางส่วนค่อนข้างจะแออัดและมีปัญหามากมายดังนั้นเพื่อเป็นการพัฒนาชุมชนในทุกๆ ด้าน เทศบาลจึงได้ประกาศจัดตั้งเป็นชุมชนชัยมงคลเมื่อวันที่ 9 กันยายน 2529

คณะกรรมการแผนชุมชน(ผู้รับผิดชอบติดตามการดำเนินงานตามแผนชุมชน

1. นายวิโรจน์	ชัยวรรณวุฒิ	ตำแหน่งประธานชุมชนวัดชัยมงคล
2. นางอุทัยทิพย์	ทองด้วง	ตำแหน่งรองประธานชุมชนวัดชัยมงคล
3. นายสุวรรณโณ	ทองด้วง	ตำแหน่งเลขานุการวัดชัยมงคล
4. นายจำลอง	ปิ่นสุวรรณ	ตำแหน่งคณะกรรมการชุมชนวัดชัยมงคล
5. นายประคอง	พระธาตุ	ตำแหน่งคณะกรรมการชุมชนวัดชัยมงคล

ศักยภาพของชุมชน

1. การประกอบอาชีพประมง 20 % คริวเรือนรับจ้าง 70 % คริวเรือนทำงานรับราชการ 30 % คริวเรือนอื่น(ระบุ) 10 % คริวเรือน

2. ผู้มีความรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านต่างๆในชุมชน

ด้านแพทย์แผนไทย/สมุนไพร/หมอยาพื้นบ้าน ได้แก่ นายสิมรักขทอง ที่อยู่ วุฒิภูมิ 1 ต.บ่อยาย อ.เมือง จ.สงขลา

ด้านงานฝีมือต่าง ๆ เช่น ช่างไม้ ช่างปั้น ช่างแกะ หัตถกรรม/จักรสาน ทอผ้า ได้แก่ 1. นายวิโรจน์ ชัยวรรณวุฒิ ที่อยู่ 43 ซ.5 ถ.ชัยมงคล ต.บ่อยายรายละเอียด ทำวาวควาย(ประธานชุมชน) 2. นายอนุกุล จันทรชู ที่อยู่ 47 ซ.3 ถ.ชัยมงคล ต.บ่อยายรายละเอียด ทำกรงนกหัวจุกผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษด้านอื่น ๆ นางศีลชัย แสงแก้ว ที่อยู่ 41 วุฒิภูมิ 2 ต.บ่อยาย อ.เมือง จ.สงขลา รายละเอียด จัดทำดอกไม้ในงานพิธีต่าง ๆ

3. กลุ่มในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุข 1 กลุ่ม องค์กรในชุมชน 4 กลุ่มได้แก่โรงเรียน 1 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนชัยมงคลวิทย์ ณ วัดชัยมงคลพระอารามหลวงวัดมัสยิดโบสถ์แม่พระ 1 แห่ง ได้แก่ วัดชัยมงคลพระอารามหลวงหน่วยงานบริการของราชการ 1 แห่ง ได้แก่ หน่วยบริการตรวจถนนชัยมงคล หน้า มทร.ศรีวิชัย จ.สงขลา

ด้านสังคม 1. องค์กรที่ให้การสนับสนุนการพัฒนาชุมชน ได้แก่ชื่อ กองสวัสดิการเทศบาลนครสงขลา เรื่อง พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนชื่อ กองสวัสดิการเทศบาลนครสงขลา เรื่อง สุขภาพประชาชนในชุมชนชื่อ เทศบาลนครสงขลา เรื่อง สาธารณูปโภคของประชาชนจุดแข็งของชุมชน ได้แก่ 1. มีประชาชนที่มีคุณภาพอาศัยอยู่ในชุมชนพร้อมให้ความร่วมมือ 2. ชุมชนขนาดกลางต้องการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจุดอ่อนของชุมชน 1. มีรายได้เฉลี่ยน้อยในบางกลุ่ม 2. ได้รับการศึกษาน้อยในบางกลุ่ม

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กฤษฎา เสกตระกูล (2553) ได้ให้ความหมายการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้คือ หมายถึง การทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินชีวิต (life goals) ของบุคคลโดยผ่านการบริหารและ

การวางแผนทางการเงิน ซึ่งถูกออกแบบมาสำหรับแต่ละบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้องตั้งแต่การวางแผนข้อมูลทางการเงินของบุคคล กำหนดวัตถุประสงค์ ตรวจสอบฐานะการเงินในปัจจุบัน กำหนดกลยุทธ์และแผนทางการเงินเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวในอนาคต อาจสรุปได้ว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ช่วยเชื่อมช่องว่างทางการเงินระหว่าง “เราอยู่ ณ ที่ใดในปัจจุบัน” กับ “เราต้องการไปที่ใดในอนาคต” ภายใต้เงื่อนไขข้อจำกัดเฉพาะของแต่ละบุคคล

๐ 3๓2-๐24
๐112

นันทกา นันทวิสัย (2552) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบ การออมของครัวเรือนในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ภาวะการออมของครัวเรือนในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร และเพื่อศึกษาความยืดหยุ่นของการออมที่มีต่อรายได้ของภาคครัวเรือนในภาคการเกษตรและนอกภาคการเกษตร ผลการศึกษาพบว่า การออมโดยเฉลี่ยของครัวเรือนในภาคการเกษตรเท่ากับ 1,122 บาทต่อเดือน และการออมโดยเฉลี่ยของครัวเรือนนอกภาคการเกษตรเท่ากับ 2,875 บาทต่อเดือน ส่วนปัจจัยที่กำหนดการออมครัวเรือนในภาคการเกษตร ได้แก่ รายได้รวม ค่าใช้จ่ายในการบริโภค การออมทรัพย์กับสถาบันการเงิน ซึ่งปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการออมในเชิงบวกมี 2 ปัจจัยได้แก่ รายได้รวม การออมทรัพย์กับสถาบันการเงิน ปัจจัยกำหนดการออมครัวเรือนนอกภาคการเกษตร ได้แก่ รายได้รวม ค่าใช้จ่ายในการบริโภค การออมทรัพย์กับสถาบันการเงิน จำนวนหนี้สินที่ต้องชำระคน จำนวนสมาชิกที่อยู่ในวัยพึ่งพิง และการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือน ในระดับอุดมศึกษา ผลกระทบต่อการออมในเชิงบวกมี 3 ปัจจัยได้แก่ รายได้รวม การออมทรัพย์กับสถาบันการเงิน และการศึกษาของหัวหน้าครัวเรือนในระดับอุดมศึกษา ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การออมเชิงลบมี 3 ปัจจัยได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการบริโภค จำนวนหนี้สินที่ต้องชำระคืน และจำนวนสมาชิกที่อยู่ในวัยพึ่งพิง

พิจิตรา นุชนุ่ม (2558) ศึกษาการให้ความหมาย และที่มาของความหมายกระบวนการออมเงิน ปัญหาและอุปสรรคในการออมเงินตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี โดยนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ร่วมกับแนวคิดเกี่ยวกับการออมเงินและกระบวนการออมเงินเพื่อลดปัญหาอุปสรรคในการออมเงิน

รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2553) ได้ทำการศึกษาผลของการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลที่มีต่อความตระหนัก ในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาในชั้นเรียน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคล ที่มีต่อความตระหนักในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาในชั้นเรียนโดยการเปรียบเทียบความตระหนักในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลและพฤติกรรมในการบริหารการเงินในปัจจุบันของนักศึกษาก่อนและหลังการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลการวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบหนึ่งกลุ่มที่ทดสอบก่อนและหลังการเรียน (One-group pretest-posttest design) กลุ่มประชากรเป็นนักศึกษารายวิชาวิชาการเงินส่วนบุคคล (ก. 353) ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2554 มหาวิทยาลัยพายัพจังหวัดเชียงใหม่จำนวน 47 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบวัดความตระหนักในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลและพฤติกรรมในการบริหารการเงินในปัจจุบันจำนวน 22 ข้อสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและนำมาเปรียบเทียบก่อนและหลังการเรียนด้วย t-test ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีคะแนนความตระหนักในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลและมีพฤติกรรมในการ

บริหารการเงินในปัจจุบันหลังการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลดีกว่าก่อนเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศิรินุช อินละคร (2548) ค่าใช้จ่ายประกอบด้วย ค่าใช้จ่ายคงที่ เช่น ค่าเช่าบ้าน ค่าผ่อนชำระบ้าน ค่างวดรายเดือนเงินกู้ เป็นต้น ซึ่งยากในการปรับเปลี่ยนค่าใช้จ่าย ค่าใช้จ่ายผันแปร ได้แก่ ค่าภาษี สังคม ค่าอาหาร ค่าเสื้อผ้า ค่ารักษาพยาบาล ค่าโทรศัพท์ เป็นต้น ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนค่าใช้จ่าย ส่วนนี้ได้ เป็นผลต่างระหว่างรายได้ทั้งหมดกับค่าใช้จ่ายทั้งหมดหากมีรายได้มากกว่าค่าใช้จ่าย แสดงว่าบุคคลนั้น มีสถานะเงินสดส่วนเกิน และในทางตรงกันข้ามหากมีค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้ แสดงว่า บุคคลนั้นมีสถานะเงินสดส่วนขาด ทั้งนี้ เงินสดส่วนเกิน (ขาด) นี้จะส่งผลต่อส่วนของผู้ถือหุ้น โดยหาก มีเงินสดส่วนเกินเกิดขึ้น แสดงว่าส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้น แต่หากมีเงินสดส่วนขาดเกิดขึ้น แสดงว่าส่วน ของเจ้าของลดลง

สุวัฒน์ ศรีภิรมย์ (2548) ศึกษาจำนวนเงินออม รูปแบบการออม วัตถุประสงค์ในการออม และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของแรงงานนอกระบบในตลาดนัดจตุจักร โดยศึกษาเป็นเชิง ปริมาณ ใช้การวิจัยเชิงสำรวจด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ตัวอย่าง และ ประมวลผล ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือสถิติขั้นพื้นฐานและการทดสอบ หาปัจจัยที่มีผล ต่อการออมใช้การวิเคราะห์ถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่องความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน ระดับครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลทั่วไป และข้อมูลการวางแผนทางการเงิน ระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา 2) ศึกษาความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคลจังหวัดสงขลา 3) การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยวิธีการแจกแบบสอบถามเพื่อให้ได้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ผู้วิจัยได้กำหนด กระบวนการขั้นตอน รายละเอียดและวิธีการวิจัย ดังต่อไปนี้

3.1 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัย

การกำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยให้สอดคล้องกับรูปแบบการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางไปสู่วัตถุประสงค์ของการวิจัยที่มีความเที่ยงตรง มีความแม่นยำ และน่าเชื่อถือ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลทั่วไป และข้อมูลการวางแผนทางการเงิน ระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา

ระยะที่ 2 ศึกษาความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคลจังหวัดสงขลา

ระยะที่ 3 การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา

การรวบรวมข้อมูลทั้งหมด จากแบบสอบถาม นำมาสังเคราะห์ เพื่อตอบวัตถุประสงค์ดังกล่าว

1. ขั้นตอนการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

1.1 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.3 การสร้างเครื่องมือ

1.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population)

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้คือจำนวนหัวหน้าครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลาจำนวน1,490ครัวเรือน(www.songkhcity.go.th)

กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้คือจำนวนหัวหน้าครัวเรือนของชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลาจำนวน1,490ครัวเรือน(www.songkhcity.go.th)คิดเป็นหัวหน้า ครัวเรือนทั้งหมด1,490คน (1 ครัวเรือน :1 คน) ผู้วิจัยประมาณขนาดตัวอย่างด้วยสูตร Yamane ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิดความคลื่อนไหวได้ 5%

ขนาดตัวอย่าง

ประมาณขนาดตัวอย่างด้วยสูตร Yamane ณ ระดับความเชื่อมั่น 95 % ยอมให้เกิด ความคลื่อนไหวได้ 5% ได้ค่าใกล้เคียงกับที่ใช้สูตรคือ

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n = คือจำนวนตัวอย่างหรือขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนหน่วยทั้งหมดหรือขนาดของประชากร

e = ความน่าจะเป็นของความผิดพลาดที่ยอมรับให้เกิดขึ้นได้

การศึกษาครั้งนี้มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น1,490คน/ครัวเรือนโดยค่าเปอร์เซ็นต์ของความ คลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างกำหนดให้เท่ากับ 0.05 แทนสูตรได้ดังนี้

$$N = \frac{1,490}{1 + (1,490 \times (0.05)^2)}$$

n = 315.34 ครัวเรือนหรือประมาณ 315 ครัวเรือน

การสุ่มตัวอย่าง

สุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random Sampling) จากครัวเรือน ทั้งหมด ในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลาโดยมีการกระจายสัดส่วนในแต่ละครัวเรือน จากจำนวน 1,490 ครัวเรือน (www.songkhcity.go.th) ดังนั้นผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 315คน/ครัวเรือน (1 คน :1 ครัวเรือน) โดยใช้วิธีการเลือกตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่ม ตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random Samplin)

2. เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามวัดความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน ระดับครัวเรือนของหัวหน้าครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลาจำแนกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านการวางแผนการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 3 ความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

3. การสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามวัดความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน ระดับครัวเรือน ในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา มีดังนี้

1. วางแผนการออกแบบสอบถาม โดยศึกษาข้อมูลด้านแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหารการเงินส่วนบุคคล การวางแผนทางการเงิน โดยค้นคว้าจากบทความหนังสือและ จากบททวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาจัดเป็นหมวดหมู่เพื่อสร้างแบบสอบถาม โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลทั่วไปของหัวหน้าครัวเรือนในชุมชนได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระดับการศึกษา รายได้ ค่าใช้จ่าย เฉลี่ยต่อเดือน โดยลักษณะแบบสอบถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) เป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านการวางแผนการเงินระดับครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา ได้แก่ ระยะเวลา เหตุผล แหล่งข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการวางแผนทางการเงิน ลักษณะแบบสอบถามที่ใช้จะเป็นคำถามปลายปิด (Closed-ended Questions) เป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 3 ความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินของหัวหน้าครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับคือเป็นความต้องการที่มีระดับความเห็นด้วยมากที่สุดระดับความเห็นด้วยมากระดับความเห็นด้วยปานกลางระดับความเห็นด้วยน้อยและระดับความเห็นด้วยน้อยที่สุด (Best and Kahn, 1998:247) จากนั้นนำคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นมาแปลความหมาย โดยกำหนดไว้เป็นเกณฑ์ประมาณค่า ดังนี้

ระดับเห็นด้วยมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ระดับเห็นด้วยมาก	ให้	4	คะแนน
ระดับเห็นด้วยปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ระดับเห็นด้วยน้อย	ให้	2	คะแนน
ระดับไม่เห็นด้วย	ให้	1	คะแนน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิดแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการเงิน และการวางแผนทางการเงิน เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องทั้งด้านโครงสร้างเนื้อหาและภาษาที่ใช้พร้อมทั้งนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ตลอดจนความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (Wording) เพื่อขอคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมในการนำไปเก็บข้อมูลจริง

2. การทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปทดสอบหาความเชื่อถือได้ (Reliability) โดยการทดลองเก็บข้อมูลก่อนนำไปใช้จริง (Try Out) จากผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ได้สุ่มมาด้วยในครั้งนี้จำนวนทั้งสิ้น 30 คน ก่อนนำไปใช้จริง (Try Out) แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยมีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ .845 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความเชื่อมั่นแล้วนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ในการวิจัยครั้งนี้

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเชิงปริมาณในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความถูกต้องแล้วไปเก็บข้อมูลจากหัวหน้าครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1 รวบรวมกลุ่มของหัวหน้าครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลาตรวจสอบความถูกต้องแล้วไปเก็บข้อมูลจากหัวหน้าครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา

2 ผู้วิจัยทำหนังสือจากคณะกรรมการธุรกิจเพื่อแนบพร้อมกับแบบสอบถาม

3 ติดต่อประสานงานกับชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลาเพื่อบันทึกหมายในการขอความอนุเคราะห์ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล

4 ผู้วิจัยจะตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามหากพบว่าแบบสอบถามที่ได้รับไม่สมบูรณ์ผู้วิจัยจะชี้แจงและให้หัวหน้าครัวเรือนตอบคำถามให้ถูกต้องและสมบูรณ์

5 หลังจากได้แบบสอบถามกลับมาทั้งหมดแล้วผู้วิจัยทำการตรวจนับจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง

6 นำแบบสอบถามที่ได้ทั้งหมดมาบันทึกรหัสและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูป

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยแปลความหมายของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยพิจารณาจากระดับคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่จัดชั้นเท่านั้น (Class Interval) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับให้คะแนนตามกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ระดับความตระหนักมากที่สุด	ให้ 5	คะแนน
ระดับความตระหนักมาก	ให้ 4	คะแนน
ระดับความตระหนักปานกลาง	ให้ 3	คะแนน
ระดับความตระหนักน้อย	ให้ 2	คะแนน
ระดับความตระหนักน้อยที่สุด	ให้ 1	คะแนน

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5-1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

สำหรับเกณฑ์แปลความหมายค่าเฉลี่ยระดับความสำคัญของแต่ละด้านกำหนดน้ำหนักคะแนนในการแบ่งชั้น (Class Interval) 5 ระดับเท่าๆกันได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.20 – 5.00 ความตระหนักมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.40 – 4.19 ความตระหนักมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.60 – 3.39 ความตระหนักปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.80 – 2.59 ความตระหนักน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.79 ความตระหนักน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation :S.D.) ค่าสถิติ One – way ANOVA

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่องความตระหนักถึงการวางแผนการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	121	38.4
หญิง	194	61.6
รวม	315	100.0

จากตารางที่ 4.1พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 61.6 และเพศชาย จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
21 - 30 ปี	99	31.4
31 - 40 ปี	123	39.0
41 - 50 ปี	62	19.7
51 - 60 ปี	23	7.3
61 ปีขึ้นไป	8	2.5
รวม	315	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมาอายุระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 และอายุระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	118	37.5
สมรส	170	54.0
หม้าย/หย่า/แยกกันอยู่	27	8.6
รวม	315	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสจำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 รองลงมาคือโสด จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 และหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.6

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	18	5.7
รับจ้างทั่วไป	101	32.1
ค้าขาย	86	27.3
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	63	20.0
บริษัทเอกชน	19	6.0
อื่นๆ	28	8.9
รวม	315	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไปจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 รองลงมาคือค้าขายจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 และอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิก	จำนวน	ร้อยละ
1 - 2 คน	66	21.0
3 - 4 คน	212	67.3
5 - 6 คน	37	11.7
รวม	315	100.0

จากตารางที่ 4.5พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัว 3 – 4 คน จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 รองลงมาคือ 1-2 คน จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 21.0 และจำนวน 5 - 6คน จำนวน37 คน คิดเป็นร้อยละ 11.7

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	152	48.3
ปริญญาตรี	132	41.9
สูงกว่าปริญญาตรี	31	9.8
รวม	315	100.0

จากตารางที่ 4.6พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาระดับปริญญาตรีจำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 41.9 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 31คน คิดเป็นร้อยละ 9.8

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละจำแนกตามรายได้

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	42	13.3
5,000 - 10,000 บาท	119	37.8
10,001 - 15,000 บาท	80	25.4
15,000 - 20,000 บาท	53	16.8
20,001 - 25,000 บาท	21	6.7
รวม	315	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 119คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 รองลงมา 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 และ15,000 – 20,000 บาท จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 16.8

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละจำแนกตามค่าใช้จ่าย

ค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	75	23.8
5,000 - 10,000 บาท	156	49.5
10,001 - 15,000 บาท	56	17.8
15,000 - 20,000 บาท	23	7.3
20,001 - 25,000 บาท	5	1.6
รวม	315	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 และ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านการวางแผนการเงิน

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละจำแนกตามการวางแผนการเงินของท่าน

การวางแผนการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
มีการวางแผนการเงินประจำวัน	129	33.4
มีการวางแผนการเงินประจำสัปดาห์	81	20.9
มีการวางแผนการเงินประจำเดือน	96	24.9
มีการวางแผนการเงินประจำปี	35	9.0
ไม่มีการวางแผน	46	11.8

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการวางแผนการเงินประจำวัน จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 รองลงมามีการวางแผนการเงินประจำเดือน จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และมีการวางแผนการเงินประจำสัปดาห์ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9

ตารางที่ 4.10 จำนวนและร้อยละจำแนกตามเหตุผลการวางแผนการเงินของท่าน

เหตุผลการวางแผนการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
ทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิต	205	52.2
ตอบสนองความต้องการและเป้าหมายเฉพาะบุคคลได้	95	24.2
ป้องกันความเสี่ยงหรือบรรเทาความเสียหาย	93	23.6

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการวางแผนการเงินเพื่อทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิตจำนวน 205คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมาคือสามารถตอบสนองความต้องการและเป้าหมายเฉพาะบุคคลได้ จำนวน 95 คนคิดเป็นร้อยละ 24.2 และป้องกันความเสี่ยงหรือบรรเทาความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับตนเองและครอบครัวได้ จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6

ตารางที่ 4.11 จำนวนและร้อยละจำแนกตามทราบข้อมูลจากแหล่งใด

ทราบข้อมูลการวางแผนการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
หน่วยงานทางราชการ	76	14.5
สื่อโทรทัศน์/วิทยุ	123	23.5
การเข้าร่วมอบรมสัมมนา	129	24.6
สื่อสิ่งพิมพ์	54	10.4
อินเทอร์เน็ต	142	27.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทราบข้อมูลการวางแผนการเงินจากการเข้าร่วมอบรมสัมมนาการวางแผนการเงิน จำนวน 129คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 รองลงมาคือสื่อโทรทัศน์/วิทยุจำนวน 123 คนคิดเป็นร้อยละ 23.5 และหน่วยงานทางราชการ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5

ตารางที่ 4.12 จำนวนและร้อยละจำแนกตามท่านที่มีที่ปรึกษาหรือเครื่องมือใดในการวางแผนการเงิน

ที่ปรึกษาหรือเครื่องมือในการวางแผนการเงิน	จำนวน	ร้อยละ
การทำบัญชีครัวเรือน	111	35.8
บุคคลในครอบครัว	65	20.9
คนรู้จักหรือเพื่อน	43	13.8
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผนการเงิน	86	27.8
จากประสบการณ์ของตัวเอง	5	1.7

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการทำบัญชีครัวเรือนในการวางแผนการเงินจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8 รองลงมาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผนการเงินเป็นที่ปรึกษาจำนวน 86 คนคิดเป็นร้อยละ 27.8 และบุคคลในครอบครัวจำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 20.9

ตอนที่ 3 ระดับความคิดเห็นความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงิน

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงิน

ความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงิน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	4.42	.72	มากที่สุด
ความตระหนักในการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	4.28	.66	มากที่สุด
ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเอง	4.25	.69	มากที่สุด
ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	4.21	.73	มากที่สุด
ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน	4.15	.76	มาก
ความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	4.23	.74	มากที่สุด
ความตระหนักในการออมเงินเพื่อการเกษียณอายุ	4.14	.804	มาก
ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุความฝันของตนเอง	4.23	.73	มากที่สุด
ความตระหนักในการออมเงินเพื่อช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม	4.17	.73	มาก
ความตระหนักในการออมเงินก่อนนำไปใช้จ่าย	4.20	.77	มากที่สุด
ความตระหนักในการคิดก่อนใช้จ่ายเงิน	4.17	.79	มาก
ความตระหนักในการทำเงินให้งอกเงย	4.25	.74	มากที่สุด

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงิน (ต่อ)

ความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงิน	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ	4.32	.68	มากที่สุด
มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ	4.19	.86	มาก
มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้	3.22	1.27	ปานกลาง
มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้	3.14	1.42	ปานกลาง
มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้	3.93	1.03	มาก
มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต	3.95	.88	มาก
มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	3.99	.83	มาก
มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ	3.90	.86	มาก
มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	4.02	.77	มาก
มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	3.99	.78	มาก
รวม	3.99	.47	มาก

จากตารางที่ 4.13พบว่า ระดับความคิดเห็นความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน ($\bar{X} = 4.42$) รองลงมา คือมีการหารายได้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.32$) และความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือมีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้ ($\bar{X} = 3.14$)

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระดับความคิดเห็นความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงิน

ตารางที่ 4.14 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศกับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ

ที่	ความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน	ชาย N = 102		หญิง N = 166		t	p
		\bar{X}	SD	\bar{X}	SD		
1	ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	4.50	.57	4.37	.80	1.424	.155
2	ความตระหนักในการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	4.24	.63	4.30	.68	-.741	.459
3	ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเอง	4.37	.65	4.18	.71	2.137	.034*
4	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	4.35	.63	4.13	.77	2.412	.017*
5	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน	4.28	.69	4.07	.79	2.161	.032*
6	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	4.40	.64	4.13	.78	2.842	.005*
7	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อการเกษียณอายุ	4.27	.73	4.06	.83	2.079	.039*
8	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุความฝันของตนเอง	4.33	.63	4.17	.79	1.710	.088
9	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม	4.30	.68	4.09	.76	2.313	.021*
10	ความตระหนักในการออมเงินก่อนนำไปใช้จ่าย	4.29	.73	4.14	.79	1.534	.126
11	ความตระหนักในการคิดก่อนใช้จ่ายเงิน	4.26	.70	4.11	.84	1.509	.133
12	ความตระหนักในการทำเงินให้พอเพียง	4.26	.76	4.25	.73	.124	.901
13	มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ	4.33	.69	4.32	.68	.092	.926
14	มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ	4.20	.77	4.19	.92	.158	.875
15	มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้	3.20	1.25	3.23	1.29	-.206	.837
16	มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้	3.09	1.47	3.17	1.39	-.459	.647
17	มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้	4.04	1.02	3.86	1.04	1.504	.134
18	มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต	4.05	.87	3.89	.88	1.620	.106
19	มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	4.13	.81	3.91	.83	2.288	.023*
20	มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ	4.01	.80	3.83	.88	1.825	.069
21	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	4.08	.77	3.99	.77	.983	.326
22	มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	4.13	.74	3.91	.80	2.427	.016*
	รวม	4.06	.47	3.95	.47	1.992	.047*

P < 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ผลการเปรียบเทียบระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินด้านความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเองความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉินความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สินความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ ความตระหนักในการออมเงินเพื่อการเกษียณอายุความตระหนักในการออมเงินเพื่อช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคมมีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ รายข้อ

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1.	ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	4	.296	.074	.137	.968
		ภายในกลุ่ม	263	141.357	.537		
		รวม	267	141.653			
2.	ความตระหนักในการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	4	3.110	.777	1.773	.135
		ภายในกลุ่ม	263	115.338	.439		
		รวม	267	118.448			
3.	ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	4	3.018	.754	1.572	.182
		ภายในกลุ่ม	263	126.217	.480		
		รวม	267	129.235			
4.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.011	.253	.467	.760
		ภายในกลุ่ม	263	142.437	.542		
		รวม	267	143.448			
5.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน	ระหว่างกลุ่ม	4	9.885	2.471	4.466	.002*
		ภายในกลุ่ม	263	145.533	.553		
		รวม	267	155.418			
6.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	4	5.325	1.331	2.442	.047*
		ภายในกลุ่ม	263	143.392	.545		
		รวม	267	148.716			

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ รายชื่อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
7	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อการ เกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.069	.267	.413	.799
		ภายในกลุ่ม	263	170.256	.647		
		รวม	267	171.325			
8	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุ ความฝันของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	4	4.282	1.071	1.984	.097
		ภายในกลุ่ม	263	141.908	.540		
		รวม	267	146.190			
9	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อ ช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม	ระหว่างกลุ่ม	4	4.265	1.066	1.977	.098
		ภายในกลุ่ม	263	141.840	.539		
		รวม	267	146.104			
10	ความตระหนักในการออมเงินก่อน นำไปใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	4	2.286	.572	.946	.438
		ภายในกลุ่ม	263	158.833	.604		
		รวม	267	161.119			
11	ความตระหนักในการคิดก่อนใช้จ่ายเงิน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.566	.391	.618	.650
		ภายในกลุ่ม	263	166.539	.633		
		รวม	267	168.104			
12	ความตระหนักในการทำเงินในเชิงอกเงย	ระหว่างกลุ่ม	4	2.563	.641	1.149	.334
		ภายในกลุ่ม	263	146.672	.558		
		รวม	267	149.235			
13	มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่าง สม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.871	.468	.982	.418
		ภายในกลุ่ม	263	125.234	.476		
		รวม	267	127.104			
14	มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	4	3.247	.812	1.082	.365
		ภายในกลุ่ม	310	232.550	.750		
		รวม	314	235.797			
15	มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้	ระหว่างกลุ่ม	4	2.278	.569	.346	.847
		ภายในกลุ่ม	310	510.719	1.647		
		รวม	314	512.997			

P < 0.05

ตารางที่ 4.15 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ รายชื่อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
16	มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	4	5.083	1.271	.619	.649
		ภายในกลุ่ม	310	636.199	2.052		
		รวม	314	641.283			
17	มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	4	20.484	5.121	4.993	.001*
		ภายในกลุ่ม	310	317.979	1.026		
		รวม	314	338.463			
18	มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	4	48.440	12.110	18.871	.000*
		ภายในกลุ่ม	310	198.937	.642		
		รวม	314	247.378			
19	มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	4	21.927	5.482	8.623	.000*
		ภายในกลุ่ม	310	197.070	.636		
		รวม	314	218.997			
20	มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	4	19.313	4.828	7.000	.000*
		ภายในกลุ่ม	310	213.829	.690		
		รวม	314	233.143			
21	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	4	17.057	4.264	7.790	.000*
		ภายในกลุ่ม	310	169.686	.547		
		รวม	314	186.743			
22	มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	4	15.449	3.862	6.669	.000*
		ภายในกลุ่ม	310	179.547	.579		
		รวม	314	194.997			
23	รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	9.606	2.402	11.955	.000*
		ภายในกลุ่ม	310	62.275	.201		
		รวม	314	71.881			

P < 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณา รายข้อพบว่า มี 8 ข้อมีความแตกต่างกัน คือ 1) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน 2) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ 3) มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ 4) มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต 5) มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ 6) มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ 7) มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 8) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามสถานภาพ รายข้อ

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1.	ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	2	.231	.116	.217	.805
		ภายในกลุ่ม	265	141.422	.534		
		รวม	267	141.653			
2.	ความตระหนักในการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	.059	.030	.066	.936
		ภายในกลุ่ม	265	118.389	.447		
		รวม	267	118.448			
3.	ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	.645	.322	.664	.515
		ภายในกลุ่ม	265	128.590	.485		
		รวม	267	129.235			
4.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	ระหว่างกลุ่ม	2	.157	.079	.146	.865
		ภายในกลุ่ม	265	143.290	.541		
		รวม	267	143.448			
5.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน	ระหว่างกลุ่ม	2	.842	.421	.722	.487
		ภายในกลุ่ม	265	154.576	.583		
		รวม	267	155.418			
6.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	2	.093	.047	.083	.920
		ภายในกลุ่ม	265	148.623	.561		
		รวม	267	148.716			

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามสถานภาพ รายชื่อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
7	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อการ เกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.466	.733	1.143	.320
		ภายในกลุ่ม	265	169.859	.641		
		รวม	267	171.325			
8	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุ ความฝันของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	.322	.161	.292	.747
		ภายในกลุ่ม	265	145.868	.550		
		รวม	267	146.190			
9.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อ ช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.418	.709	1.299	.275
		ภายในกลุ่ม	265	144.686	.546		
		รวม	267	146.104			
10.	ความตระหนักในการออมเงินก่อน นำไปใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	2	.385	.192	.317	.728
		ภายในกลุ่ม	265	160.735	.607		
		รวม	267	161.119			
11.	ความตระหนักในการคิดก่อนใช้จ่ายเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2	.666	.333	.527	.591
		ภายในกลุ่ม	265	167.439	.632		
		รวม	267	168.104			
12.	ความตระหนักในการทำเงินให้พอเพียง	ระหว่างกลุ่ม	2	.445	.222	.396	.673
		ภายในกลุ่ม	265	148.790	.561		
		รวม	267	149.235			
13	มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่าง สม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	2	.939	.469	.986	.375
		ภายในกลุ่ม	265	126.166	.476		
		รวม	267	127.104			
14	มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	2	.768	.384	.510	.601
		ภายในกลุ่ม	312	235.029	.753		
		รวม	314	235.797			
15	มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.360	.680	.415	.661
		ภายในกลุ่ม	312	511.637	1.640		
		รวม	314	512.997			

P < 0.05

ตารางที่ 4.16 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามสถานภาพ รายชื่อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
16	มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	2	1.687	.844	.412	.663
		ภายในกลุ่ม	312	639.595	2.050		
		รวม	314	641.283			
17	มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	2	9.002	4.501	4.262	.015*
		ภายในกลุ่ม	312	329.461	1.056		
		รวม	314	338.463			
18	มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	2	17.994	8.997	12.238	.000*
		ภายในกลุ่ม	312	229.383	.735		
		รวม	314	247.378			
19	มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	2	7.287	3.644	5.370	.005*
		ภายในกลุ่ม	312	211.709	.679		
		รวม	314	218.997			
20	มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	2	7.451	3.725	5.150	.006*
		ภายในกลุ่ม	312	225.692	.723		
		รวม	314	233.143			
21	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.640	1.820	3.101	.046*
		ภายในกลุ่ม	312	183.103	.587		
		รวม	314	186.743			
22	มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	6.786	3.393	5.625	.004*
		ภายในกลุ่ม	312	188.211	.603		
		รวม	314	194.997			
23	รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	4.174	2.087	9.617	.000*
		ภายในกลุ่ม	312	67.707	.217		
		รวม	314	71.881			

P < 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 6 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ 2) มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต 3) มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ 4) มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ 5) มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน และ 6) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพ รายข้อ

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1.	ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	5	6.391	1.278	2.476	.033*
		ภายในกลุ่ม	262	135.262	.516		
		รวม	267	141.653			
2.	ความตระหนักในการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	5	7.138	1.428	3.360	.006*
		ภายในกลุ่ม	262	111.309	.425		
		รวม	267	118.448			
3.	ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	5	5.199	1.040	2.196	.055
		ภายในกลุ่ม	262	124.036	.473		
		รวม	267	129.235			
4.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	ระหว่างกลุ่ม	5	7.159	1.432	2.753	.019*
		ภายในกลุ่ม	262	136.289	.520		
		รวม	267	143.448			
5.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน	ระหว่างกลุ่ม	5	7.591	1.518	2.691	.022*
		ภายในกลุ่ม	262	147.827	.564		
		รวม	267	155.418			
6.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	5	2.874	.575	1.032	.399
		ภายในกลุ่ม	262	145.843	.557		
		รวม	267	148.716			

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพ รายข้อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
7	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อการ เกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	5	4.655	.931	1.463	.202
		ภายในกลุ่ม	262	166.670	.636		
		รวม	267	171.325			
8	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุ ความฝันของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	5	2.875	.575	1.051	.388
		ภายในกลุ่ม	262	143.315	.547		
		รวม	267	146.190			
9.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อ ช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม	ระหว่างกลุ่ม	5	5.642	1.128	2.105	.065
		ภายในกลุ่ม	262	140.463	.536		
		รวม	267	146.104			
10.	ความตระหนักในการออมเงินก่อน นำไปใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	5	4.441	.888	1.485	.195
		ภายในกลุ่ม	262	156.678	.598		
		รวม	267	161.119			
11.	ความตระหนักในการคิดก่อนใช้จ่ายเงิน	ระหว่างกลุ่ม	5	4.366	.873	1.397	.226
		ภายในกลุ่ม	262	163.739	.625		
		รวม	267	168.104			
12.	ความตระหนักในการทำเงินให้งอกเงย	ระหว่างกลุ่ม	5	6.922	1.384	2.549	.028*
		ภายในกลุ่ม	262	142.313	.543		
		รวม	267	149.235			
13	มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่าง สม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	5	4.349	.870	1.857	.102
		ภายในกลุ่ม	262	122.755	.469		
		รวม	267	127.104			
14	มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	5	5.930	1.186	1.594	.161
		ภายในกลุ่ม	309	229.867	.744		
		รวม	314	235.797			
15	มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้	ระหว่างกลุ่ม	5	24.246	4.849	3.066	.010*
		ภายในกลุ่ม	309	488.751	1.582		
		รวม	314	512.997			

P < 0.05

ตารางที่ 4.17 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามอาชีพ รายข้อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
16	มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	5	6.243	1.249	.608	.694
		ภายในกลุ่ม	309	635.040	2.055		
		รวม	314	641.283			
17	มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	5	15.634	3.127	2.993	.012*
		ภายในกลุ่ม	309	322.829	1.045		
		รวม	314	338.463			
18	มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	5	13.921	2.784	3.685	.003*
		ภายในกลุ่ม	309	233.457	.756		
		รวม	314	247.378			
19	มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	5	10.237	2.047	3.030	.011*
		ภายในกลุ่ม	309	208.760	.676		
		รวม	314	218.997			
20	มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	5	11.269	2.254	3.139	.009*
		ภายในกลุ่ม	309	221.874	.718		
		รวม	314	233.143			
21	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	5	10.018	2.004	3.503	.004*
		ภายในกลุ่ม	309	176.725	.572		
		รวม	314	186.743			
22	มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	5	11.098	2.220	3.729	.003*
		ภายในกลุ่ม	309	183.899	.595		
		รวม	314	194.997			
23	รวม	ระหว่างกลุ่ม	5	7.478	1.496	7.176	.000*
		ภายในกลุ่ม	309	64.403	.208		
		รวม	314	71.881			

P < 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณา รายข้อพบว่ามี 12 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 2) ความตระหนักในการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล 3) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน 4) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน 5) ความตระหนักในการทำเงินให้กองงาย 6) มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้ 7) มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ 8) มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต 9) มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ 10) มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ 11) มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน และ 12) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว รายข้อ

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1.	ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.028	1.514	2.894	.057
		ภายในกลุ่ม	265	138.625	.523		
		รวม	267	141.653			
2.	ความตระหนักในการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	2.484	1.242	2.838	.060
		ภายในกลุ่ม	265	115.964	.438		
		รวม	267	118.448			
3.	ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	2.064	1.032	2.150	.118
		ภายในกลุ่ม	265	127.171	.480		
		รวม	267	129.235			
4.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.228	1.614	3.050	.049*
		ภายในกลุ่ม	265	140.220	.529		
		รวม	267	143.448			
5.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน	ระหว่างกลุ่ม	2	.785	.393	.673	.511
		ภายในกลุ่ม	265	154.633	.584		
		รวม	267	155.418			
6.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	2	6.330	3.165	5.890	.003*
		ภายในกลุ่ม	265	142.387	.537		
		รวม	267	148.716			

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว รายข้อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
7	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อการ เกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.191	.595	.928	.397
		ภายในกลุ่ม	265	170.134	.642		
		รวม	267	171.325			
8	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุ ความฝันของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	4.419	2.209	4.130	.017*
		ภายในกลุ่ม	265	141.772	.535		
		รวม	267	146.190			
9	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อ ช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.216	1.608	2.982	.052
		ภายในกลุ่ม	265	142.889	.539		
		รวม	267	146.104			
10	ความตระหนักในการออมเงินก่อน นำไปใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	2	5.449	2.725	4.638	.010*
		ภายในกลุ่ม	265	155.670	.587		
		รวม	267	161.119			
11	ความตระหนักในการคิดก่อนใช้จ่ายเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.801	1.901	3.065	.048*
		ภายในกลุ่ม	265	164.303	.620		
		รวม	267	168.104			
12	ความตระหนักในการทำเงินให้คงเสถียร	ระหว่างกลุ่ม	2	6.837	3.419	6.362	.002*
		ภายในกลุ่ม	265	142.398	.537		
		รวม	267	149.235			
13	มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่าง สม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	2	6.586	3.293	7.240	.001*
		ภายในกลุ่ม	265	120.519	.455		
		รวม	267	127.104			
14	มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	2	5.358	2.679	3.627	.028*
		ภายในกลุ่ม	312	230.439	.739		
		รวม	314	235.797			
15	มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้	ระหว่างกลุ่ม	2	12.330	6.165	3.842	.022*
		ภายในกลุ่ม	312	500.667	1.605		
		รวม	314	512.997			

P < 0.05

ตารางที่ 4.18 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว รายชื่อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
16	มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	2	5.279	2.640	1.295	.275
		ภายในกลุ่ม	312	636.003	2.038		
		รวม	314	641.283			
17	มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	2	5.745	2.872	2.694	.069
		ภายในกลุ่ม	312	332.719	1.066		
		รวม	314	338.463			
18	มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	2	7.144	3.572	4.639	.010*
		ภายในกลุ่ม	312	240.234	.770		
		รวม	314	247.378			
19	มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	2	24.390	12.195	19.551	.000*
		ภายในกลุ่ม	312	194.607	.624		
		รวม	314	218.997			
20	มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	2	11.725	5.863	8.261	.000*
		ภายในกลุ่ม	312	221.418	.710		
		รวม	314	233.143			
21	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	2	15.520	7.760	14.140	.000*
		ภายในกลุ่ม	312	171.223	.549		
		รวม	314	186.743			
22	มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	5.377	2.688	4.423	.013*
		ภายในกลุ่ม	312	189.620	.608		
		รวม	314	194.997			
23	รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	7.166	3.583	17.273	.000*
		ภายในกลุ่ม	312	64.715	.207		
		รวม	314	71.881			

P < 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 14 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน 2) ความตระหนักในการทำเงินให้งอกเงย 3) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุความฝันของตนเอง 4) ความตระหนักในการออมเงินก่อนนำไปใช้จ่าย 5) ความตระหนักในการคิดก่อนใช้จ่ายเงิน 6) ความตระหนักในการทำเงินให้งอกเงย 7) มีการหารายได้ด้วยตัวเองอย่างสม่ำเสมอ 8) มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ 9) มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้ 10) มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต 11) มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ 12) มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ 13) มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 14) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา รายข้อ

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1.	ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	2	4.177	2.089	4.026	.019*
		ภายในกลุ่ม	265	137.476	.519		
		รวม	267	141.653			
2.	ความตระหนักในการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	.691	.346	.778	.460
		ภายในกลุ่ม	265	117.756	.444		
		รวม	267	118.448			
3.	ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	3.055	1.527	3.208	.042*
		ภายในกลุ่ม	265	126.180	.476		
		รวม	267	129.235			
4.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.299	1.149	2.158	.118
		ภายในกลุ่ม	265	141.149	.533		
		รวม	267	143.448			
5.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.424	.712	1.225	.295
		ภายในกลุ่ม	265	153.994	.581		
		รวม	267	155.418			
6.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	2	2.263	1.131	2.047	.131
		ภายในกลุ่ม	265	146.453	.553		
		รวม	267	148.716			

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา รายข้อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
7	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อการ เกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	2	.417	.209	.324	.724
		ภายในกลุ่ม	265	170.907	.645		
		รวม	267	171.325			
8	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุ ความฝันของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	2	1.066	.533	.973	.379
		ภายในกลุ่ม	265	145.124	.548		
		รวม	267	146.190			
9.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อ ช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.623	1.811	3.369	.036*
		ภายในกลุ่ม	265	142.482	.538		
		รวม	267	146.104			
10.	ความตระหนักในการออมเงินก่อน นำไปใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.436	.718	1.192	.305
		ภายในกลุ่ม	265	159.683	.603		
		รวม	267	161.119			
11.	ความตระหนักในการคิดก่อนใช้จ่ายเงิน	ระหว่างกลุ่ม	2	1.993	.997	1.590	.206
		ภายในกลุ่ม	265	166.111	.627		
		รวม	267	168.104			
12.	ความตระหนักในการทำเงินให้คงอยู่	ระหว่างกลุ่ม	2	.479	.240	.427	.653
		ภายในกลุ่ม	265	148.756	.561		
		รวม	267	149.235			
13	มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่าง สม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	2	.184	.092	.192	.826
		ภายในกลุ่ม	265	126.921	.479		
		รวม	267	127.104			
14	มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.534	.767	1.021	.361
		ภายในกลุ่ม	312	234.263	.751		
		รวม	314	235.797			
15	มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้	ระหว่างกลุ่ม	2	.627	.313	.191	.826
		ภายในกลุ่ม	312	512.370	1.642		
		รวม	314	512.997			

P < 0.05

ตารางที่ 4.19 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา รายข้อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
16	มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	2	13.337	6.668	3.313	.038*
		ภายในกลุ่ม	312	627.946	2.013		
		รวม	314	641.283			
17	มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	2	8.636	4.318	4.085	.018*
		ภายในกลุ่ม	312	329.828	1.057		
		รวม	314	338.463			
18	มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	2	10.502	5.251	6.917	.001*
		ภายในกลุ่ม	312	236.875	.759		
		รวม	314	247.378			
19	มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	2	10.008	5.004	7.470	.001*
		ภายในกลุ่ม	312	208.989	.670		
		รวม	314	218.997			
20	มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	2	10.174	5.087	7.118	.001*
		ภายในกลุ่ม	312	222.969	.715		
		รวม	314	233.143			
21	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	2	4.394	2.197	3.759	.024*
		ภายในกลุ่ม	312	182.349	.584		
		รวม	314	186.743			
22	มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	2	13.316	6.658	11.434	.000*
		ภายในกลุ่ม	312	181.681	.582		
		รวม	314	194.997			
23	รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	6.816	3.408	16.343	.000*
		ภายในกลุ่ม	312	65.065	.209		
		รวม	314	71.881			

P < 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 10 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 2) ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเอง 3) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม 4) มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้ 5) มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ 6) มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต 7) มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ 8) มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ 9) มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 10) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามรายได้ รายข้อ

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1.	ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	4	2.178	.545	1.027	.394
		ภายในกลุ่ม	263	139.475	.530		
		รวม	267	141.653			
2.	ความตระหนักในการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	4	1.869	.467	1.054	.380
		ภายในกลุ่ม	263	116.579	.443		
		รวม	267	118.448			
3.	ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	4	7.205	1.801	3.882	.004*
		ภายในกลุ่ม	263	122.030	.464		
		รวม	267	129.235			
4.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	ระหว่างกลุ่ม	4	8.494	2.123	4.138	.003*
		ภายในกลุ่ม	263	134.954	.513		
		รวม	267	143.448			
5.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน	ระหว่างกลุ่ม	4	5.193	1.298	2.273	.062
		ภายในกลุ่ม	263	150.225	.571		
		รวม	267	155.418			
6.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	4	9.020	2.255	4.245	.002*
		ภายในกลุ่ม	263	139.696	.531		
		รวม	267	148.716			

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามรายได้ รายชื่อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
7	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อการ เกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	4	9.104	2.276	3.690	.006*
		ภายในกลุ่ม	263	162.221	.617		
		รวม	267	171.325			
8	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุ ความฝันของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	4	7.218	1.804	3.415	.010*
		ภายในกลุ่ม	263	138.973	.528		
		รวม	267	146.190			
9	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อ ช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม	ระหว่างกลุ่ม	4	6.958	1.740	3.288	.012*
		ภายในกลุ่ม	263	139.146	.529		
		รวม	267	146.104			
10	ความตระหนักในการออมเงินก่อน นำไปใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	4	1.700	.425	.701	.592
		ภายในกลุ่ม	263	159.420	.606		
		รวม	267	161.119			
11	ความตระหนักในการคิดก่อนใช้จ่ายเงิน	ระหว่างกลุ่ม	4	6.851	1.713	2.794	.027*
		ภายในกลุ่ม	263	161.253	.613		
		รวม	267	168.104			
12	ความตระหนักในการทำเงินให้คงอยู่	ระหว่างกลุ่ม	4	6.957	1.739	3.215	.013*
		ภายในกลุ่ม	263	142.278	.541		
		รวม	267	149.235			
13	มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่าง สม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	4	5.416	1.354	2.926	.022*
		ภายในกลุ่ม	263	121.689	.463		
		รวม	267	127.104			
14	มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	4	3.674	.919	1.227	.299
		ภายในกลุ่ม	310	232.122	.749		
		รวม	314	235.797			
15	มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้	ระหว่างกลุ่ม	4	21.338	5.335	3.364	.010*
		ภายในกลุ่ม	310	491.659	1.586		
		รวม	314	512.997			

P < 0.05

ตารางที่ 4.20 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามรายได้ รายข้อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
16	มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	4	16.851	4.213	2.091	.082
		ภายในกลุ่ม	310	624.432	2.014		
		รวม	314	641.283			
17	มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	4	5.129	1.282	1.193	.314
		ภายในกลุ่ม	310	333.334	1.075		
		รวม	314	338.463			
18	มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	4	2.423	.606	.767	.548
		ภายในกลุ่ม	310	244.955	.790		
		รวม	314	247.378			
19	มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	4	6.473	1.618	2.360	.053
		ภายในกลุ่ม	310	212.524	.686		
		รวม	314	218.997			
20	มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	4	1.117	.279	.373	.828
		ภายในกลุ่ม	310	232.026	.748		
		รวม	314	233.143			
21	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	4	4.744	1.186	2.020	.091
		ภายในกลุ่ม	310	181.998	.587		
		รวม	314	186.743			
22	มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	4	8.659	2.165	3.601	.007*
		ภายในกลุ่ม	310	186.338	.601		
		รวม	314	194.997			
23	รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.837	.459	2.032	.090
		ภายในกลุ่ม	310	70.044	.226		
		รวม	314	71.881			

P < 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 11 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเอง 2) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน 3) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ 4) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อการเกษียณอายุ 5) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุความฝันของตนเอง 6) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม 7) ความตระหนักในการคิดก่อนใช้จ่ายเงิน 8) ความตระหนักในการทำเงินให้กองเงย 9) มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ 10) มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้ 11) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามค่าใช้จ่าย รายข้อ

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1.	ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	4	6.286	1.571	3.053	.017*
		ภายในกลุ่ม	263	135.367	.515		
		รวม	267	141.653			
2.	ความตระหนักในการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	4	2.194	.548	1.241	.294
		ภายในกลุ่ม	263	116.254	.442		
		รวม	267	118.448			
3.	ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	4	1.692	.423	.872	.481
		ภายในกลุ่ม	263	127.543	.485		
		รวม	267	129.235			
4.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.413	.353	.654	.624
		ภายในกลุ่ม	263	142.035	.540		
		รวม	267	143.448			
5.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.648	.412	.704	.590
		ภายในกลุ่ม	263	153.770	.585		
		รวม	267	155.418			
6.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	4	2.977	.744	1.343	.254
		ภายในกลุ่ม	263	145.739	.554		
		รวม	267	148.716			

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามค่าใช้จ่าย รายข้อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
7	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อการ เกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	4	5.112	1.278	2.022	.092
		ภายในกลุ่ม	263	166.213	.632		
		รวม	267	171.325			
8	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุ ความฝันของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	4	1.173	.293	.532	.712
		ภายในกลุ่ม	263	145.017	.551		
		รวม	267	146.190			
9.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อ ช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม	ระหว่างกลุ่ม	4	3.424	.856	1.578	.181
		ภายในกลุ่ม	263	142.681	.543		
		รวม	267	146.104			
10.	ความตระหนักในการออมเงินก่อน นำไปใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	4	1.467	.367	.604	.660
		ภายในกลุ่ม	263	159.652	.607		
		รวม	267	161.119			
11.	ความตระหนักในการคิดก่อนใช้จ่ายเงิน	ระหว่างกลุ่ม	4	1.819	.455	.719	.580
		ภายในกลุ่ม	263	166.286	.632		
		รวม	267	168.104			
12.	ความตระหนักในการทำเงินให้พอเพียง	ระหว่างกลุ่ม	4	8.254	2.063	3.849	.005*
		ภายในกลุ่ม	263	140.981	.536		
		รวม	267	149.235			
13	มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่าง สม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	4	5.626	1.406	3.045	.018*
		ภายในกลุ่ม	263	121.479	.462		
		รวม	267	127.104			
14	มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	4	6.402	1.600	2.163	.073
		ภายในกลุ่ม	310	229.395	.740		
		รวม	314	235.797			
15	มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้	ระหว่างกลุ่ม	4	9.331	2.333	1.436	.222
		ภายในกลุ่ม	310	503.666	1.625		
		รวม	314	512.997			

P < 0.05

ตารางที่ 4.21 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามค่าใช้จ่าย รายข้อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
16	มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	4	20.762	5.191	2.593	.037*
		ภายในกลุ่ม	310	620.520	2.002		
		รวม	314	641.283			
17	มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	4	3.249	.812	.751	.558
		ภายในกลุ่ม	310	335.214	1.081		
		รวม	314	338.463			
18	มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัย และประกันชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	4	5.591	1.398	1.792	.130
		ภายในกลุ่ม	310	241.787	.780		
		รวม	314	247.378			
19	มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	4	2.614	.654	.936	.443
		ภายในกลุ่ม	310	216.383	.698		
		รวม	314	218.997			
20	มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการ เกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	4	2.987	.747	1.006	.405
		ภายในกลุ่ม	310	230.156	.742		
		รวม	314	233.143			
21	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่าย ประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	4	3.710	.927	1.571	.182
		ภายในกลุ่ม	310	183.033	.590		
		รวม	314	186.743			
22	มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	4	2.178	.544	.875	.479
		ภายในกลุ่ม	310	192.819	.622		
		รวม	314	194.997			
23	รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	.625	.156	.680	.607
		ภายในกลุ่ม	310	71.256	.230		
		รวม	314	71.881			

P < 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีค่าใช้จ่ายต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 4 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 2) ความตระหนักในการทำเงินในห้างออกเงย 3) มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ 4) มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามระยะเวลาในการวางแผนทางการเงิน รายข้อ

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1.	ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	1	1.391	1.391	2.637	.106
		ภายในกลุ่ม	266	140.262	.527		
		รวม	267	141.653			
2.	ความตระหนักในการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1	.175	.175	.393	.531
		ภายในกลุ่ม	266	118.273	.445		
		รวม	267	118.448			
3.	ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	1	.001	.001	.001	.970
		ภายในกลุ่ม	266	129.234	.486		
		รวม	267	129.235			
4.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	ระหว่างกลุ่ม	1	.065	.065	.120	.729
		ภายในกลุ่ม	266	143.383	.539		
		รวม	267	143.448			
5.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน	ระหว่างกลุ่ม	1	.009	.009	.016	.900
		ภายในกลุ่ม	266	155.409	.584		
		รวม	267	155.418			
6.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	1	.072	.072	.129	.720
		ภายในกลุ่ม	266	148.644	.559		
		รวม	267	148.716			

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามระยะเวลาในการวางแผนทางการเงิน รายข้อ(ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
7	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อการ เกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	1	1.273	1.273	1.991	.159
		ภายในกลุ่ม	266	170.052	.639		
		รวม	267	171.325			
8	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อ บรรลุความฝันของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	1	2.795	2.795	5.185	.024*
		ภายในกลุ่ม	266	143.395	.539		
		รวม	267	146.190			
9.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อ ช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม	ระหว่างกลุ่ม	1	.564	.564	1.030	.311
		ภายในกลุ่ม	266	145.541	.547		
		รวม	267	146.104			
10.	ความตระหนักในการออมเงินก่อน นำไปใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	1	.238	.238	.394	.531
		ภายในกลุ่ม	266	160.881	.605		
		รวม	267	161.119			
11.	ความตระหนักในการคิดก่อนใช้ จ่ายเงิน	ระหว่างกลุ่ม	1	.122	.122	.193	.661
		ภายในกลุ่ม	266	167.982	.632		
		รวม	267	168.104			
12.	ความตระหนักในการทำเงินให้กอง ง่ย	ระหว่างกลุ่ม	1	1.432	1.432	2.577	.110
		ภายในกลุ่ม	266	147.803	.556		
		รวม	267	149.235			
13	มีการหารรายได้ด้วยตนเองอย่าง สม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	1	4.652	4.652	10.105	.002*
		ภายในกลุ่ม	266	122.453	.460		
		รวม	267	127.104			
14	มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	1	.279	.279	.371	.543
		ภายในกลุ่ม	313	235.518	.752		
		รวม	314	235.797			
15	มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้	ระหว่างกลุ่ม	1	29.094	29.094	18.819	.000*
		ภายในกลุ่ม	313	483.902	1.546		
		รวม	314	512.997			

P < 0.05

ตารางที่ 4.22 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามระยะเวลาในการวางแผนทางการเงิน รายข้อ(ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
16	มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	1	42.412	42.412	22.167	.000*
		ภายในกลุ่ม	313	598.871	1.913		
		รวม	314	641.283			
17	มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	1	5.256	5.256	4.938	.027*
		ภายในกลุ่ม	313	333.207	1.065		
		รวม	314	338.463			
18	มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	1	5.112	5.112	6.605	.011*
		ภายในกลุ่ม	313	242.266	.774		
		รวม	314	247.378			
19	มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	1	1.709	1.709	2.462	.118
		ภายในกลุ่ม	313	217.288	.694		
		รวม	314	218.997			
20	มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	1	2.679	2.679	3.639	.057
		ภายในกลุ่ม	313	230.464	.736		
		รวม	314	233.143			
21	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	1	5.964	5.964	10.326	.001*
		ภายในกลุ่ม	313	180.779	.578		
		รวม	314	186.743			
22	มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1	5.469	5.469	9.031	.003*
		ภายในกลุ่ม	313	189.528	.606		
		รวม	314	194.997			
23	รวม	ระหว่างกลุ่ม	1	2.123	2.123	9.528	.002*
		ภายในกลุ่ม	313	69.758	.223		
		รวม	314	71.881			

P < 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาในการวางแผนทางการเงินต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 8 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุความฝันของตนเอง 2) มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ 3) มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้ 4) มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้ 5) มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ 6) มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต 7) มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 8) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามเหตุผลในการวางแผนทางการเงิน รายข้อ

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1.	ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	1	.073	.073	.137	.712
		ภายในกลุ่ม	266	141.580	.532		
		รวม	267	141.653			
2.	ความตระหนักในการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1	.134	.134	.301	.584
		ภายในกลุ่ม	266	118.314	.445		
		รวม	267	118.448			
3.	ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	1	.011	.011	.023	.881
		ภายในกลุ่ม	266	129.224	.486		
		รวม	267	129.235			
4.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	ระหว่างกลุ่ม	1	.522	.522	.971	.325
		ภายในกลุ่ม	266	142.926	.537		
		รวม	267	143.448			
5.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน	ระหว่างกลุ่ม	1	4.088	4.088	7.185	.008*
		ภายในกลุ่ม	266	151.330	.569		
		รวม	267	155.418			
6.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	1	.619	.619	1.113	.292
		ภายในกลุ่ม	266	148.097	.557		
		รวม	267	148.716			

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามเหตุผลในการวางแผนทางการเงิน รายข้อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
7	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อการเกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	1	.404	.404	.628	.429
		ภายในกลุ่ม	266	170.921	.643		
		รวม	267	171.325			
8	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุความฝันของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	1	1.076	1.076	1.973	.161
		ภายในกลุ่ม	266	145.114	.546		
		รวม	267	146.190			
9.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม	ระหว่างกลุ่ม	1	1.040	1.040	1.908	.168
		ภายในกลุ่ม	266	145.064	.545		
		รวม	267	146.104			
10.	ความตระหนักในการออมเงินก่อนนำไปใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	1	.195	.195	.322	.571
		ภายในกลุ่ม	266	160.925	.605		
		รวม	267	161.119			
11.	ความตระหนักในการคิดก่อนใช้จ่ายเงิน	ระหว่างกลุ่ม	1	.540	.540	.857	.355
		ภายในกลุ่ม	266	167.564	.630		
		รวม	267	168.104			
12.	ความตระหนักในการทำเงินให้ออกเงย	ระหว่างกลุ่ม	1	1.550	1.550	2.791	.096
		ภายในกลุ่ม	266	147.685	.555		
		รวม	267	149.235			
13	มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	1	3.094	3.094	6.638	.011*
		ภายในกลุ่ม	266	124.010	.466		
		รวม	267	127.104			
14	มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	1	.446	.446	.593	.442
		ภายในกลุ่ม	313	235.351	.752		
		รวม	314	235.797			
15	มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้	ระหว่างกลุ่ม	1	4.136	4.136	2.544	.112
		ภายในกลุ่ม	313	508.861	1.626		
		รวม	314	512.997			

P < 0.05

ตารางที่ 4.23 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของ
ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามเหตุผลในการวางแผนทางการเงิน รายข้อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
16	มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	1	.000	.000	.000	.996
		ภายในกลุ่ม	313	641.282	2.049		
		รวม	314	641.283			
17	มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	1	7.595	7.595	7.185	.008*
		ภายในกลุ่ม	313	330.869	1.057		
		รวม	314	338.463			
18	มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัย และประกันชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	1	18.216	18.216	24.880	.000*
		ภายในกลุ่ม	313	229.162	.732		
		รวม	314	247.378			
19	มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	1	5.957	5.957	8.752	.003*
		ภายในกลุ่ม	313	213.040	.681		
		รวม	314	218.997			
20	มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการ เกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	1	11.365	11.365	16.040	.000*
		ภายในกลุ่ม	313	221.778	.709		
		รวม	314	233.143			
21	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่าย ประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	1	10.291	10.291	18.256	.000*
		ภายในกลุ่ม	313	176.451	.564		
		รวม	314	186.743			
22	มีการจัดทำงบประมาณการเงิน ส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1	11.467	11.467	19.556	.000*
		ภายในกลุ่ม	313	183.530	.586		
		รวม	314	194.997			
23	รวม	ระหว่างกลุ่ม	1	9.031	9.031	44.975	.000*
		ภายในกลุ่ม	313	62.850	.201		
		รวม	314	71.881			

P < 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเหตุผลในการวางแผนทางการเงินต่างกัน มีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 8 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน 2) มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ 3) มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ 4) มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต 5) มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ 6) มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ 7) มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 8) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามแหล่งข้อมูลในการวางแผนทางการเงิน รายข้อ

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1.	ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	1	1.231	1.231	2.333	.128
		ภายในกลุ่ม	266	140.422	.528		
		รวม	267	141.653			
2.	ความตระหนักในการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1	.895	.895	2.026	.156
		ภายในกลุ่ม	266	117.552	.442		
		รวม	267	118.448			
3.	ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	1	.031	.031	.064	.801
		ภายในกลุ่ม	266	129.204	.486		
		รวม	267	129.235			
4.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	ระหว่างกลุ่ม	1	.160	.160	.297	.586
		ภายในกลุ่ม	266	143.288	.539		
		รวม	267	143.448			
5.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน	ระหว่างกลุ่ม	1	1.897	1.897	3.287	.071
		ภายในกลุ่ม	266	153.521	.577		
		รวม	267	155.418			
6.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	1	.523	.523	.939	.333
		ภายในกลุ่ม	266	148.193	.557		
		รวม	267	148.716			

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชน
วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามแหล่งข้อมูลในการวางแผนทางการเงิน รายข้อ(ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
7	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อ การเกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	1	.806	.806	1.257	.263
		ภายในกลุ่ม	266	170.519	.641		
		รวม	267	171.325			
8	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อ บรรลุความฝันของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	1	.320	.320	.583	.446
		ภายในกลุ่ม	266	145.871	.548		
		รวม	267	146.190			
9.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อ ช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม	ระหว่างกลุ่ม	1	.040	.040	.072	.788
		ภายในกลุ่ม	266	146.065	.549		
		รวม	267	146.104			
10.	ความตระหนักในการออมเงินก่อน นำไปใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	1	.006	.006	.009	.923
		ภายในกลุ่ม	266	161.114	.606		
		รวม	267	161.119			
11.	ความตระหนักในการคิดก่อนใช้ จ่ายเงิน	ระหว่างกลุ่ม	1	.170	.170	.270	.604
		ภายในกลุ่ม	266	167.934	.631		
		รวม	267	168.104			
12.	ความตระหนักในการทำเงินให้กอง งาย	ระหว่างกลุ่ม	1	.443	.443	.793	.374
		ภายในกลุ่ม	266	148.792	.559		
		รวม	267	149.235			
13	มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่าง สม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	1	1.050	1.050	2.216	.138
		ภายในกลุ่ม	266	126.054	.474		
		รวม	267	127.104			
14	มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	1	.012	.012	.015	.902
		ภายในกลุ่ม	313	235.785	.753		
		รวม	314	235.797			
15	มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้	ระหว่างกลุ่ม	1	.116	.116	.071	.790
		ภายในกลุ่ม	313	512.881	1.639		
		รวม	314	512.997			

P < 0.05

ตารางที่ 4.24 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชน
วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามแหล่งข้อมูลในการวางแผนทางการเงิน รายข้อ(ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
16	มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	1	.979	.979	.478	.490
		ภายในกลุ่ม	313	640.304	2.046		
		รวม	314	641.283			
17	มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	1	1.528	1.528	1.420	.234
		ภายในกลุ่ม	313	336.935	1.076		
		รวม	314	338.463			
18	มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัย และประกันชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	1	3.843	3.843	4.939	.027*
		ภายในกลุ่ม	313	243.535	.778		
		รวม	314	247.378			
19	มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	1	.153	.153	.218	.641
		ภายในกลุ่ม	313	218.844	.699		
		รวม	314	218.997			
20	มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการ เกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	1	1.163	1.163	1.569	.211
		ภายในกลุ่ม	313	231.980	.741		
		รวม	314	233.143			
21	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่าย ประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	1	4.128	4.128	7.076	.008*
		ภายในกลุ่ม	313	182.615	.583		
		รวม	314	186.743			
22	มีการจัดทำงบประมาณการเงิน ส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1	3.470	3.470	5.671	.018*
		ภายในกลุ่ม	313	191.527	.612		
		รวม	314	194.997			
23	รวม	ระหว่างกลุ่ม	1	2.762	2.762	12.508	.000*
		ภายในกลุ่ม	313	69.119	.221		
		รวม	314	71.881			

P < 0.05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีแหล่งข้อมูลในการวางแผนทางการเงิน ต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 3 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต 2) มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 3) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการวางแผนทางการเงิน รายข้อ

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
1.	ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	1	.006	.006	.011	.915
		ภายในกลุ่ม	266	141.647	.533		
		รวม	267	141.653			
2.	ความตระหนักในการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1	.308	.308	.694	.405
		ภายในกลุ่ม	266	118.139	.444		
		รวม	267	118.448			
3.	ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	1	.322	.322	.665	.415
		ภายในกลุ่ม	266	128.913	.485		
		รวม	267	129.235			
4.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	ระหว่างกลุ่ม	1	.758	.758	1.414	.235
		ภายในกลุ่ม	266	142.689	.536		
		รวม	267	143.448			
5.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน	ระหว่างกลุ่ม	1	.030	.030	.051	.821
		ภายในกลุ่ม	266	155.388	.584		
		รวม	267	155.418			
6.	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	1	.004	.004	.007	.933
		ภายในกลุ่ม	266	148.712	.559		
		รวม	267	148.716			

ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชน
วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการวางแผนทางการเงิน รายข้อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
7	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อ การเกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	1	1.022	1.022	1.597	.207
		ภายในกลุ่ม	266	170.302	.640		
		รวม	267	171.325			
8	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อ บรรลุความฝันของตนเอง	ระหว่างกลุ่ม	1	.013	.013	.023	.880
		ภายในกลุ่ม	266	146.178	.550		
		รวม	267	146.190			
9	ความตระหนักในการออมเงินเพื่อ ช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม	ระหว่างกลุ่ม	1	.240	.240	.437	.509
		ภายในกลุ่ม	266	145.865	.548		
		รวม	267	146.104			
10	ความตระหนักในการออมเงินก่อน นำไปใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	1	.443	.443	.733	.393
		ภายในกลุ่ม	266	160.677	.604		
		รวม	267	161.119			
11	ความตระหนักในการคิดก่อนใช้ จ่ายเงิน	ระหว่างกลุ่ม	1	.393	.393	.623	.431
		ภายในกลุ่ม	266	167.712	.630		
		รวม	267	168.104			
12	ความตระหนักในการทำเงินให้งอก เงย	ระหว่างกลุ่ม	1	.301	.301	.537	.464
		ภายในกลุ่ม	266	148.934	.560		
		รวม	267	149.235			
13	มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่าง สม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	1	.037	.037	.078	.781
		ภายในกลุ่ม	266	127.067	.478		
		รวม	267	127.104			
14	มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ	ระหว่างกลุ่ม	1	1.434	1.434	1.915	.167
		ภายในกลุ่ม	313	234.363	.749		
		รวม	314	235.797			
15	มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้	ระหว่างกลุ่ม	1	.014	.014	.009	.925
		ภายในกลุ่ม	313	512.982	1.639		
		รวม	314	512.997			

P < 0.05

ตารางที่ 4.25 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินของชุมชน
วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการวางแผนทางการเงิน รายข้อ (ต่อ)

ที่	ความคิดเห็น	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
16	มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	1	2.276	2.276	1.115	.292
		ภายในกลุ่ม	313	639.007	2.042		
		รวม	314	641.283			
17	มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้	ระหว่างกลุ่ม	1	.314	.314	.291	.590
		ภายในกลุ่ม	313	338.149	1.080		
		รวม	314	338.463			
18	มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัย และประกันชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	1	1.981	1.981	2.527	.113
		ภายในกลุ่ม	313	245.397	.784		
		รวม	314	247.378			
19	มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ ประจำ	ระหว่างกลุ่ม	1	2.123	2.123	3.063	.081
		ภายในกลุ่ม	313	216.874	.693		
		รวม	314	218.997			
20	มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการ เกษียณอายุ	ระหว่างกลุ่ม	1	2.562	2.562	3.478	.063
		ภายในกลุ่ม	313	230.581	.737		
		รวม	314	233.143			
21	มีการทำบัญชีรายรับรายจ่าย ประจำวัน	ระหว่างกลุ่ม	1	2.660	2.660	4.523	.034*
		ภายในกลุ่ม	313	184.083	.588		
		รวม	314	186.743			
22	มีการจัดทำงบประมาณการเงิน ส่วนบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	1	1.491	1.491	2.412	.121
		ภายในกลุ่ม	313	193.506	.618		
		รวม	314	194.997			
23	รวม	ระหว่างกลุ่ม	1	1.710	1.710	7.626	.006*
		ภายในกลุ่ม	313	70.171	.224		
		รวม	314	71.881			

P < 0.05

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเครื่องมือที่ช่วยในการวางแผนทางการเงินต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่าการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน มีความแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัย

การศึกษา เรื่องความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน ระดับครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลทั่วไป และข้อมูลการวางแผนทางการเงิน ระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา 2) ศึกษาความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคลจังหวัดสงขลา 3) การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปกับความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินของชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือหัวหน้าครัวเรือน ในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ขนาดตัวอย่าง 315 คน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ One Way ANOVA โดยสามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

1) ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไป และข้อมูลการวางแผนทางการเงิน ระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 61.6 มีอายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 โดยมีสถานภาพสมรส จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 54.0 มีอาชีพรับจ้างทั่วไป จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 มีสมาชิกในครอบครัว 3 - 4 คน จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 67.3 ส่วนใหญ่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 48.3 ส่วนใหญ่มีรายได้ 5,000 - 10,000 บาท จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 5,000 - 10,000 บาท จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวางแผนการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการวางแผนการเงินประจำวัน จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 33.4 มีการวางแผนการเงินเพื่อทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิตจำนวน 205 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 ส่วนใหญ่ทราบข้อมูลการวางแผนการเงินจากการเข้าร่วมอบรมสัมมนาการวางแผนการเงิน จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 และมีการทำบัญชีครัวเรือนในการวางแผนการเงิน จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 35.8

2) ผลการศึกษาความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน ($\bar{X} = 4.42$) รองลงมา คือ มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 4.32$) และความคิดเห็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้ ($\bar{X} = 3.14$)

3) ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามกับความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินของชุมชนวัดชัยมงคลจังหวัดสงขลา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินด้านความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเองความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉินความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สินความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำความตระหนักในการออมเงินเพื่อการเกษียณอายุความตระหนักในการออมเงินเพื่อช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคมมีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกันระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 8 ข้อมีความแตกต่างกัน คือ 1) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน 2) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ 3) มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ 4) มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต 5) มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ 6) มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ 7) มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 8) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 6 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ 2) มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต 3) มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ 4) มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ 5) มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน และ 6) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 12 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 2) ความตระหนักในการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล 3) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน 4) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน 5) ความตระหนักในการทำเงินให้กองงาย 6) มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้ 7) มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ 8) มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต 9) มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ 10) มีการนำเงิน

ไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ 11)มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน และ 12) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 14 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน 2) ความตระหนักในการทำเงินให้กองเงย 3) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุความฝันของตนเอง 4) ความตระหนักในการออมเงินก่อนนำไปใช้จ่าย 5) ความตระหนักในการคิดก่อนใช้จ่ายเงิน 6) ความตระหนักในการทำเงินให้กองเงย 7) มีการหารายได้ด้วยตัวเองอย่างสม่ำเสมอ 8) มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ 9) มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้ 10)มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต 11) มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ 12) มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ 13)มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 14) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 10 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1)ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 2) ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตัวเอง 3) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม 4) มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้ 5) มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ 6) มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต 7) มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ 8) มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ 9)มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 10) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 11 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตัวเอง 2) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน 3) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ 4) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อการเกษียณอายุ 5) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุความฝันของตนเอง 6) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อช่วยเหลือและแบ่งปันสู่สังคม 7) ความตระหนักในการคิดก่อนใช้จ่ายเงิน 8) ความตระหนักในการทำเงินให้กองเงย 9)มีการหารายได้ด้วยตัวเองอย่างสม่ำเสมอ 10) มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้ 11) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีค่าใช้จ่ายต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 4 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 2) ความตระหนักในการทำเงินให้กองเงย 3) มีการหารายได้ด้วยตัวเองอย่างสม่ำเสมอ 4) มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาในการวางแผนทางการเงินต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 8 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุความฝันของตนเอง 2) มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ 3) มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้ 4) มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้ 5) มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ 6) มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต 7) มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 8) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเหตุผลในการวางแผนทางการเงินต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 8 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน 2) มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ 3) มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้ 4) มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต 5) มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ 6) มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ 7) มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 8) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีแหล่งข้อมูลในการวางแผนทางการเงินต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มี 3 ข้อ มีความแตกต่างกัน คือ 1) มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต 2) มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน 3) มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเครื่องมือที่ช่วยในการวางแผนทางการเงินต่างกันมีระดับความตระหนักถึงการวางแผนการเงินโดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน มีความแตกต่างกัน

5.2 การอภิปราย

ผลการศึกษาความตระหนักถึงการวางแผนการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จากผลการวิจัย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวันซึ่งสอดคล้องกับรัชนีกร วงศ์จันทร์ (2553) ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความตระหนักในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับความตระหนักในการวางแผนทางการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา รายได้ และค่าใช้จ่าย มีระดับความตระหนักในการวางแผนทางการเงินมีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับรัชนีกร วงศ์จันทร์ (2553) ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมในการบริหารการเงินในปัจจุบันหลังการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลดีกว่าก่อนเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระดับความตระหนักในการวางแผนทางการเงินระดับครัวเรือนในชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา จำแนกตามข้อมูลด้านการวางแผนทางการเงินที่ต่างกัน พบว่า มีระดับความตระหนักในการวางแผนทางการเงินมีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับดัชนีการวงค์จันทร์ (2553) ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมในการบริหารการเงินในปัจจุบันหลังการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลดีกว่าก่อนเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลของการศึกษาความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน ระดับครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา สามารถนำผลดังกล่าว ใช้กับครัวเรือนในพื้นที่ ชุมชนวัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา เพื่อให้ประชาชนได้วิเคราะห์การเงินของตนเอง ด้วยตนเอง อันจะทำให้ครัวเรือนมีความสามารถในการตัดสินใจทางการเงินได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในการวางรากฐานทางการเงินให้มั่นคงในอนาคต โดยการปลูกฝังทักษะที่สำคัญทางการเงิน คือ การรู้จักหาเงิน การรู้จักออมเงิน การรู้จักใช้เงิน และการรู้จักทำเงินให้งอกเงย

1.2 หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรจัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้ด้านการเงินให้แก่ครัวเรือน โดยให้ความรู้ในเรื่องการวางแผนทางการเงินรวมถึงให้ความรู้ด้านการลงทุนและส่งเสริมการออม การกู้ยืม และวิธีการจ่ายชำระหนี้สิน

1.3 ภาคครัวเรือนควรมีการเพิ่มรายได้ โดยการสร้างอาชีพเสริมด้วยวิธีการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและวัตถุดิบที่มีในชุมชน และ การเสริมสร้างอาชีพ นอกเหนือจากงานประจำที่เคยทำ เช่น การขายสินค้าออนไลน์ หรือผู้นำชุมชนควรจัดโครงการฝึกอบรมอาชีพให้ครัวเรือนเพื่อให้ครัวเรือนมีแนวทางในการพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง

1.4 หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษาความตระหนักในการวางแผนการเงินไปใช้สำหรับประชาชนทั่วไป หรือ เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำโครงการในการพัฒนาชุมชนให้มีความมั่นคงทางการเงิน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาความตระหนักในการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่มีต่อคุณภาพชีวิตของบุคคล ในชุมชน เป็นรายบุคคล หรือศึกษาในนักศึกษา หรือกลุ่มเป้าหมายที่มีการใช้จ่ายเงินไม่เป็นระบบ จะได้ทราบถึงความตระหนักในการวางแผนทางการเงิน และจะได้มีการพัฒนาแนวทางในการวางแผนทางการเงินสำหรับกลุ่มเหล่านี้ได้ถูก

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตระหนักในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เพื่อจะได้ทราบว่าปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงิน ของผู้ที่ศึกษา

2.3 หลังจากมีการศึกษาความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินแล้วควรมีการศึกษา ทฤษฎีอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการเงินให้ครบทุกรูปแบบเพื่อเสริมสร้าง ความมั่นคงทางการเงินให้กับชุมชน

บรรณานุกรม

- กฤษฎา เสกตระกูล.(2553) วารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ. ฉบับเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม 2553.
จันทร์เพ็ญ บุญฉาย.(2552) การจัดการการเงินส่วนบุคคล.กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มวัยทำงานรายงาน
ผลการวิจัย, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- ธนาคารแห่งประเทศไทย.(2554) (ออนไลน์) แหล่งที่มา
[http://www.bot.or.th/Thai/Pages/BOTDfault.aspx\(10มิถุนายน2555\)](http://www.bot.or.th/Thai/Pages/BOTDfault.aspx(10มิถุนายน2555))
- นันทกานันท์วิสัย (2552) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบการออมของครัวเรือนในภาคการเกษตรและนอกภาค
การเกษตร (ออนไลน์) แหล่งที่มา
http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Man_Econ/Nantaka_N.pdf
- พิจิตรา นุชนุ่ม (2558) ศึกษาการให้ความหมายและที่มาของความหมายกระบวนการออมเงิน ปัญหาและ
อุปสรรคในการออมเงินตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ออนไลน์) แหล่งที่มา
http://eduserv.ku.ac.th/eBook54/eBook3_54.pdf
- รัชนิกร วงศ์จันทร์ (2553) ได้ทำการศึกษาผลของการเรียนวิชาการเงินส่วนบุคคลที่มีต่อความตระหนักใน
การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาในชั้นเรียน. (ออนไลน์) แหล่งที่มา
<http://facclub.payap.ac.th/research/classResearch/FB353.pdf>
- ศิรินุช อินละคร(2548)การเงินส่วนบุคคล.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย.(2553). พื้นฐานการวางแผนการเงินฝ่ายศูนย์การเรียนรู้ชั้น13 อาคาร
ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.(2553). หลักสูตรวางแผนการเงิน:ชุดวิชาที่ 4 การวางแผนสำหรับวัยเกษียณ.กรุงเทพฯ:ตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- Hallman,Victor G.and Jerry s. Rosenbloom.(2000).Personal Finance Planning, 6thed.,
McGraw-Hill
- สุวัฒนา ศรีภิรมย์ (2548) ศึกษากระบวนการออมโดยใช้ชุมชนเป็นกลไกผลการศึกษา (ออนไลน์)แหล่งที่มา
<https://www.gotoknow.org/blog/suwatana>

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน ระดับครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา.

แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อวัดความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน ระดับครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา โดยจะนำข้อมูลที่ได้สำหรับใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการเงินเบื้องต้น ได้แก่ การรู้จักหาเงิน การรู้จักออมเงิน การรู้จักใช้เงิน และการรู้จักให้เงินออกเงยแบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น 4 ตอนได้แก่

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านการวางแผนการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 3 ความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

ด้วยเหตุนี้ คณะผู้วิจัยจึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่าน ช่วยตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อคำถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพและสามารถใช้เป็นแนวทางในการวางแผนทางการเงินได้อย่างเหมาะสมต่อไป โดยผู้วิจัยจะจัดเก็บข้อมูลทั้งหมดเป็นความลับ และนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น คณะผู้วิจัย ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้

นางอัจฉรา	รัตนมา
นางสาวสุภาพร	ทองราช
นางสาวอรพรรณ	จันทร์อินทร์
คณะผู้วิจัย	

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตรงตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ

1. 21-30 ปี

2. 31-40 ปี

3. 41-50 ปี

4. 51-60 ปี

5. 61 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

1. โสด

2. สมรส

3. หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่

4. อาชีพ

1. เกษตรกร

2. รับจ้างทั่วไป

3. ค้าขาย

4. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

5. บริษัทเอกชน

6. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

5. จำนวนสมาชิกในครอบครัว

1. 1-2 คน

2. 3-4 คน

3. 5-6 คน

4. มากกว่า 6 คน(โปรดระบุ).....

6. ระดับการศึกษาสูงสุด

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี

2. ปริญญาตรี

3. สูงกว่าปริญญาตรี

4. อื่น ๆ โปรดระบุ.....

7. รายได้เฉลี่ยรวมต่อเดือน

1. ไม่เกิน 5,000 บาท

2. 5,000-10,000 บาท

3. 10,001-15,000 บาท

4. 15,000-20,000 บาท

5. 20,001-25,000 บาท

5. มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป

8. ท่านมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน ๆ ละเท่าใด

1. ไม่เกิน 5,000 บาท

2. 5,000-10,000 บาท

3. 10,001-15,000 บาท

4. 15,000-20,000 บาท

5. 20,001-25,000 บาท

5. มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านการวางแผนการเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงใน หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตรงตามความเป็นจริง

1. ท่านมีการวางแผนการเงินของท่านอย่างไร(เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 1. มีการวางแผนการเงินประจำวัน
 2. มีการวางแผนการเงินประจำสัปดาห์
 3. มีการวางแผนการเงินประจำเดือน
 4. มีการวางแผนการเงินประจำปี
 5. ไม่มีการวางแผน (ข้ามไปตอบข้อ 14-15)

2. เหตุผลในการวางแผนการเงินของท่าน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 1. ทำให้เกิดความมั่นคงในชีวิต
 2. สามารถตอบสนองความต้องการและเป้าหมายเฉพาะบุคคลได้
 3. ป้องกันความเสี่ยง หรือบรรเทาความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับตนเองและครอบครัวได้

3. ท่านทราบข้อมูลจากแหล่งใดในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 1. หน่วยงานทางราชการ
 2. สื่อโทรทัศน์/วิทยุ
 3. การเข้าร่วมอบรมสัมมนาการวางแผนการเงิน
 4. สื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร รายงานประจำปี)
 5. อินเทอร์เน็ต

4. ท่านมีที่ปรึกษา หรือเครื่องมือใดช่วยในการวางแผนการเงิน (เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 1. การทำบัญชีครัวเรือน
 2. บุคคลในครอบครัว
 3. คนรู้จัก หรือ เพื่อน
 4. ผู้เชี่ยวชาญด้านการวางแผนการเงิน
 5. จากประสบการณ์ของตนเอง
 6. อื่น ๆ ระบุ.....

ส่วนที่ 3 ความตระหนักถึงการวางแผนทางการเงิน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดของท่านมากที่สุด

ความตระหนักถึงการวางแผนการเงิน ระดับครัวเรือนในชุมชน วัดชัยมงคล จังหวัดสงขลา	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย
1. ความตระหนักในการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน					
2. ความตระหนักในการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล					
3. ความตระหนักที่จะหารายได้ด้วยตนเอง					
4. ความตระหนักในการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน					
5. ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปประกันภัยชีวิตและทรัพย์สิน					
6. ความตระหนักในการออมเงินเพื่อนำไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ					
7. ความตระหนักในการออมเงินเพื่อการเกษียณอายุ					
8. ความตระหนักในการออมเงินเพื่อบรรลุความฝันของตนเอง					
9. ความตระหนักในการออมเงินเพื่อช่วยเหลือและแบ่งปันผู้สังคม					
10. ความตระหนักในการออมเงินก่อนนำไปใช้จ่าย					
11. ความตระหนักในการคิดก่อนใช้จ่ายเงิน					
12. ความตระหนักในการทำเงินในเชิงอกเงย					
13. มีการหารายได้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ					
14. มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ					
15. มีการใช้จ่ายเท่ากับรายได้					
16. มีการใช้จ่ายเกินกว่ารายได้					
17. มีการใช้จ่ายน้อยกว่ารายได้					
18. มีการนำเงินไปลงทุนในประกันภัยและประกันชีวิต					
19. มีการนำเงินไปลงทุนให้เกิดรายได้ประจำ					
20. มีการนำเงินไปลงทุนเพื่อการเกษียณอายุ					
21. มีการทำบัญชีรายรับรายจ่ายประจำวัน					
22. มีการจัดทำงบประมาณการเงินส่วนบุคคล					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

